

SLOVENSKI

vestnik

Letnik XXVI.

Celovec, petek, 5. februar 1971

Štev. 5 (1490)

ZSO JE ZASEDALA

Nadzorni in Upravni odbor Zveze slovenskih organizacij na Koroškem sta na svoji prvi skupni seji v novem letu 30. januarja razpravljala o trenutnem narodnopolitičnem stanju slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem.

Po temeljiti presoji in kritični oceni posameznih dejavnosti zveze same in njenih vključenih organizacij sta v glavnem odobriča dosedanje delo in za bodoče v nadaljevanju dosedanje načelne usmeritve sklenila bolj dosledno in bolj odločno prizadevanje za uresničitev nalog in dosega ciljev ZSO v korist vsega slovenskega ljudstva na Koroškem.

Danes se konča premirje

med Izraelom in arabskimi državami

Po večmesečnem premirju, ki pa so ga pogosto prekinjali manjši oboroženi spopadi in predvsem vdori izraelskih čet na arabska ozemlja, se danes med Izraelom in arabskimi državami pravzaprav spet začne ali nadaljuje „vojno stanje“. To seveda ne pomeni, da bo na Bližnjem vzhodu takoj spet izbruhnila prava vojna z vsemi grozotami. Se naprej bodo tekla prizadevanja, da bi na kakršenkoli način morda le našli možnost za „miroljubno reševanje“ spora; vmes pa se bodo spet nadaljevali enkrat večji drugič manjši „dvoboji“, ki pa rešitve jasno ne bodo olajševali, marveč jo nasprotno vedno bolj zavlačevali in spravljali v nevarnost.

V zadnjih tednih in zlasti v zadnjih dneh se je nadaljevala živahna diplomatska aktivnost. Poklicani in nepoklicani so se vključevali in ponujali svoje predloge; nadaljevala so se pogajanja, ki jih je imel posebni odposlanec OZN Jarring neposredno s predstavniki obeh „sovražnih“ strani; Sovjetska zveza je posvarila Izrael pred posledicami, ki bi jih imelo nadaljnje zavlačevanje reševanja spora v smislu resolucije varnostnega sveta, medtem ko Amerika tudi tokrat ni ničesar prispevala k iskanju miroljubne rešitve; glavni tajnik OZN U Tant, pa je tik pred potekom premirja še enkrat pozval vse v spor na Bližnjem vzhodu zapletene države, naj tudi po 5. februarju spoštujejo sporazum o prekinitvi sovražnosti ter konstruktivno nadaljujejo pogajanja s posebnim pooblaščenecem Združenih narodov Jarringom.

Do kakšne mere so oziroma bodo ta prizadevanja rodila sadove, bo pokazal šele nadaljnji razvoj stvari na Bližnjem vzhodu. Neposredno prizadeti — Izrael in arabske države — so zadnje mesece in tedne vsekakor izkoristili tudi v tem smislu, da so se vsestransko pripravili za primer, da bi pogajanja za zeleno mizo spet zamenjala govorica orožja vzdolž Sueškega prekopa. Tako na eni kot na drugi strani so sicer zatrjevali, da želijo miroljubno rešitev spora; toda hkrati je bilo slišati tudi zelo odločne izjave o pripravljenosti, borili se naprej, do „končne zmage“. Katero teh tako nasprotnih si stališč je bilo mišljeno bolj iskreno in je v danih razmerah tudi bolj realno, pa bo — kakor že povedano — pokazal šele nadaljnji razvoj.

Manjšine - element povezovanja

Komisija za vprašanje mednarodnih odnosov skupščine SR Slovenije je v začetku tega tedna razpravljala o odnosih med Jugoslavijo in Italijo. Ob tej priložnosti je bilo govora o vzrokih, zaradi katerih je bil odložen za december lanskega leta nameravani obisk jugoslovanskega predsednika Tita v Italiji. Prav tako pa so ocenili tudi nedavni izjavi obeh zunanjih ministrov Alda Mora in Mirka Tepavca, ki so jih člani komisije razumeli predvsem kot ponovni izraz medsebojnega spoštovanja ozemeljske nedotakljivosti in suverenosti ter pripravljenosti, da naj na tej podlagi tako kot doslej tudi v prihodnje sloni razvoj odnosov med obema državama.

Na seji komisije so poudarili, da bo v pripravah na bližnji obisk predsednika Tita v Italiji (slišati je, da bo do obiska prišlo čez nekaj tednov, verjetno meseca marca — op. ured.) in med samim obiskom mogoče izmenjati mnenja o realizaciji že dogovorjenih in o smotrnem urejevanju še ne urejenih vprašanj ter razširiti temelje za nadaljnji razmah sodelovanja.

Ne smemo pa nikoli pozabljati, so na seji komisije posebej naglasili, da sta italijanska narodna skupnost v Jugoslaviji in slovenska v Italiji stalen element povezovanja, od katerega so tudi odvisni dobri odnosi med državama. Zato vsi konkretni ukrepi, ki zagotavljajo slovenski narodni skupnosti v Italiji normalni nacionalni, ekonomski in kulturni napredek, krepijo pozitivno smer razvijanja odnosov med Italijo in Jugoslavijo. S tem obe narodni manjšini — to stališče je Slovenija vedno dosledno zagovarjala — postajata še uspešnejši nosilki sodelovanja in še boljših odnosov med državama.

Nova zaostritev v Indokini

Povsem v nasprotju z zagotovili ameriškega predsednika Nixona in drugih vodilnih predstavnikov v Washingtonu Amerika dejansko še naprej zaostri položaj v Indokini ter razširja vojne operacije iz Južnega Vietnama na sosednje države. Lani se je to dogajalo v primeru Kambodže, ta teden se je nekaj podobnega začelo v Laosu.

Po vesteh, ki jih je objavila japonska tiskovna agencija, je v ponedeljek vdrla na laosko ozemlje okrog 5000 južnovietnamskih vojakov, katerih napad na neodvisni Laos je podpiralo kakih 1000 pripadnikov tajske vojske, Amerika pa je prispevala k tej očitni agresiji svoj „blagoslov“ v obliki 400 bojnih letal, ki so bombardirala obsežne predele Laosa.

Vesti o napadu na Laos so izzvale splošno ogorčenje v svetu, kjer povsod se množijo najostrejši protesti proti politiki, ki jo v Indokini vodi

Amerika bodisi sama ali pa ob podpori svojih „zaveznikov“, to je tamkajšnjih protiljudskih režimov, ki jih drži na oblasti prav zato, da se jih lahko poslužujejo pri uresničevanju svojih imperialističnih načrtov.

Da tukaj ne gre za akcijo Južnega Vietnama proti Laosu, marveč v resnici za napad Amerike, je namreč vsakomur jasno. To postaja čedalje bolj jasno tudi širokim krogom ameriškega prebivalstva, kjer prav tako stalno narašča odpor proti predsedniku Nixonu in njegovi vladi, proti politiki, ki jo danes obsojajo tudi številni ameriški poslanci in drugi predstavniki javnega življenja. In povsem upravičeno, saj prihajajo dan za dnem v javnost odkritja novih zločinov, ki jih v Indokini povzročajo ameriški vojaki nad tamkajšnjimi narodi, katerih edina krivda je ta, da hočejo živeti v miru in svobodi.

Odločno stališče tržaških Slovencev

do izjav zunanjih ministrov Italije in Jugoslavije

V zadnjem času sta italijanski zunanji minister Aldo Moro in jugoslovanski državni tajnik za zunanje zadeve Mirko Tepavac govorila o odnosih med obema državama. Po oceni v obeh državah je bila s tema izjavama v glavnem tudi zglajena pot za bližnji obisk jugoslovanskega predsednika Tita v Italiji, do katerega naj bi prišlo čez nekaj tednov, po vsej verjetnosti že v začetku marca.

Z izjavama obeh zunanjih ministrov se je temeljito bavil tudi izvršni odbor Slovenske kulturno-gospodarske zveze v Trstu, ki je kritično ugotovil, da v teh izjavah ni bilo posebej govora o narodnih manjšinah, marveč samo o „lokalnem prebivalstvu“, in tozadevno poudaril:

Izvršni odbor SKGZ izraža pričakovanje, da bo omenjanje lokalnega prebivalstva in njegovega interesa v izjavah obeh zunanjih ministrov pomenilo, da gre pri tem tudi za upoštevanje prispevka obeh narod. manjšin — slovenske v Italiji in italijanske v Jugoslaviji — in da ne gre za izpuščanje, ki bi lahko imelo drugačen, negativen značaj. „Zato je izvršni odbor SKGZ med razpravo podčrtal pomembnost, da pride med razgovori, ki se nanašajo neposredno na obisk predsednika Tita v Italiji, in tudi pozneje v polni meri do izraza skrb matičnega naroda za svojo manjšino v drugi državi, ki istočasno pomeni in mora pomeniti krepitev enega izmed faktorjev pomirjenja ter še tesnejšega medsebojnega sodelovanja.“

Neposredno prizadetost je izvršni odbor SKGZ poudaril tudi, kadar je govora o spoštovanju londonskega sporazuma, ki s posebnim statutom podrobno določa zaščito pravic narodnih manjšin. V

tej zvezi je odbor izrazil željo, da sklicevanje na ta mednarodni akt (nanj sta se sklicevala oba zunanja ministra — op. ured.) in poudarjanje njegovega lojalnega spoštovanja „pomeni v bistvu dobro voljo, da se bo to vprašanje reševalo res v duhu črke in vsebine mednarodnega sporazuma.“ Pri tem Slovenci v Italiji pričakujejo v prvi vrsti rešitev nekaterih ključnih določil posebnega statuta, in sicer izvajanje člena 2 o pravilni zaposlitvi in zastopstvu Slovencev v javnih službah, člena 3 o prepovedi podpihovanja nacionalne mržnje, člena 4 o podpori slovenskim organizacijam in še zlasti o šolstvu, člena 5 o uporabi slovenskega jezika v odnosih z oblastmi, člena 6 o neoviranem gospodarskem razvoju ter člena 7 o zaščiti obstoječe etnične sestave administrativnih enot.

NAMESTNIK DEŽELNEGA GLAVARJA SUCHANEK:

Ugotavljanje manjšine ne bi prispevalo k rešitvi problema

Namestnik deželnega glavarja Erich Suchanek je na zahtevo svobodnjaških akademikov po izvedbi tako imenovanega ugotavljanja manjšine odgovoril s pismom, v katerem pravi:

Prejel sem resolucijo Delovne skupnosti svobodnjaških akademikov z zahtevo po ugotavljanju manjšine. Z vsebino te resolucije se ne morem strinjati, ker se upravičeno bojim, da bi izvedba ugotavljanja manjšine pomenila ponovitev koroškega ljudskega glasovanja dne 10. oktobra 1920. Agitacija za tako ugotavljanje manjšine bi nujno privedla do tega, da bi se zaostri napetost med obema narodnostnima skupinama, ne da bi bili rešeni resnični problemi mirnega sožitja vseh Korošcev v naši deželi. Izrecno poudarjam, da je to moje stališče povsem osebno, pri čemer pa sem prepričan, da je istega mnenja pretežna večina koroškega prebivalstva.

Med Moskvo in Dunajem

ni prišlo do spremembe stališč

Uradni obisk avstrijskega zunanjega ministra dr. Kirchschrägerja, o katerem smo poročali že v zadnji številki našega lista, se je končal z objavo skupnega uradnega sporočila, še prej pa je imel minister Kirchschräger razgovore tudi s predsednikom sovjetske vlade Kosiginom ter državnim predsednikom Podgornim. Iz uradnega sporočila je razvidno, da je bilo med obiskom razgovora tako o mednarodnih problemih kakor tudi o bilateralnih vprašanjih.

Glede današnjega položaja v svetu sta obe strani izrazili privrženost stvari miru ter se v vprašanjih, kot so Indokina in Srednji vzhod, izrekli za miroljubno rešitev v smislu tozadevnih mednarodnih sporazumov in sklepov Združenih narodov. Na področju bilateralnih odnosov pa je bilo poudarjeno, da je dosedanje sodelovanje med Avstrijo in Sovjetsko zvezo na gospodarskem, kulturnem in znanstvenem področju odprlo možnosti za nadaljnjo poglobitev odnosov.

Kakor je bilo pričakovati, je besedilo tega skupnega sporočila — kakor vedno ob takih priložnostih — zelo posplošno in iz njega pravzaprav sploh ni razvidno, za kakšno vprašanje je v bistvu šlo. Nekoliko več je tozadevno povedal šele minister Kirchschräger, ko je po povratku na Dunaj priredil posebno tiskovno konferenco. Na tej konferenci je namreč povedal, da je bilo med razgovori omenjeno tudi vprašanje pridružitve Avstrije k EGS, kjer se dosedanje stališče Sovjetske zveze v ničemer ni spremenilo. To pomeni, da Moskva slej ko prej vidi v kakršnem koli aranžmaju med Avstrijo in EGS nevarnost za trajno nevtralnost Avstrije. Drugo „kočljivo“ vprašanje pa se

je nanašalo na željo Avstrije, da bi kljub izrecni prepovedi v državni pogodbi prišla do raketnega orožja. V tem vprašanju je sovjetska vlada izpričala pripravljenost na nadaljnje obravnavanje.

Politični opazovalci so si v svojih komentarjih precej edini, da obisk ni privedel do sprememb v dosedanjih stališčih, kar velja zlasti za vsa bistvenejša vprašanja, v katerih Moskva in Dunaj doslej še nista našla skupne govorice. Kljub temu pa ima tudi ta obisk svojo pozitivno stran, saj je v marsičem privedel do večje jasnosti, kar bo nedvomno koristno pri nadaljnjih prizadevanjih za utrditev medsebojnih odnosov, pa tudi pri ocenjevanju in obravnavanju mednarodnih problemov.

Nadaljevanje tega razvoja pa je treba videti tudi v tem, da bo predsednik sovjetske vlade Kosigin po vsej verjetnosti še letos obiskal Avstrijo.

Obisk na Luni

Danes dopoldne — če bo šlo vse v redu — bosta ameriška vesoljca Shepard in Mitchell pristala na površini Lune, kjer naj bi napravila dva „sprehoda“ ter izvedla celo vrsto drugih nalog, potem pa se spet vrnila k vesoljski ladji „Apollo 14“, da skupaj s tretjim članom sedanjega posadke nastopita povratek na Zemljo.

Polet vesoljske ladje „Apollo 14“ se je v nedeljo začel z daljšo zamudo, ki jo je narekovalo slabo vreme. Pa tudi pozneje se je izkazalo, da odpravo spremlja „smola“. Ko je posadka hotela izvesti poskusni manever spojitve matične ladje z lunarnim modulom, je mehanizem odpovedal; šele po petih brezuspešnih poskusih je manever uspel. Vesoljski strokovnjaki so zaradi tega dolgo premišljevali, ali bi sploh dovolili nadaljnji potek poleta, končno so to dovolili, hkrati pa zagotovili, da imajo vesoljci možnosti za izvedbo svojih nalog tudi v primeru, če bi mehanizem za spajanje odpovedal v odločilnem trenutku.

Po načrtu se bo sedanja odprava ameriških vesoljcev na Luno končala v torek, ko bo posadka v večernih urah pristala nekje na južnem Pacifiku.

ÖDK ima še velike načrte

Drava pri Rožeku speljana po novi strugi

Avstrijska družba dravskih elektrarn (ÖDK) je v začetku tedna na tiskovni konferenci v Celovcu obrazložila zaslopnikom koroškega tiska svoje načrte za bodoče delo. Pokazalo se je, da ima ÖDK tudi za prihodnja leta zelo velike načrte, katerih uresničitev bo pomenila bistveno pridobitev pri oskrbi z električno energijo.

V prvi vrsti gre pri tem za tri projektirane elektrarne na Dravi. Elektrarna Rožek—Št. Jakob je že v gradnji in bo letos na tem gradbišču zaposlenih 650 delavcev. V tork je bil tozadevno narejen nov korak naprej: Drava v bližini Rožeka je bila speljana po novi strugi, tako da se bodo gradbena dela lahko razmahnila v polni meri. Čez dve leti — ko bo dograjena elektrarna Rožek—Št. Jakob — bo ÖDK začela z gradnjo elektrarne pod Humperkom, kjer bo dobilo za-

poslitev 600 delavcev, pozneje pa bo sledila še zadnja dravska elektrarna v bližini Galicije (pri tako imenovanem Aninem mostu).

Toda hkrati se bavi ÖDK tudi še z drugimi načrti, kar velja zlasti za nadaljnjo izgradnjo obsežnega sistema elektrarn na severnem Koroškem. Ni izključeno, da se bo že letos začela gradnja velike elektrarne v dolini Malte, ki naj bi po svoji zmogljivosti kar za devetkrat prekosila dravsko elektrarno Bistrica—Bilčovs. V treh do štirih letih naj bi bilo na tem velegradbišču zaposlenih kar tisoč delavcev. Ker trenutno v drugih predelih Avstrije nimajo podobnih projektov, obstojajo dobri izgledi, da bo ÖDK lahko začela z uresničevanjem tega svojega načrta.

Kaj pomenijo take gradnje, je razvidno tudi iz podatkov glede gradbenih stroškov. Za tri omenjene dravske elektrarne so gradbeni stroški predvideni v skupni višini 2,8 milijarde šilingov, za gradnjo velike elektrarne v dolini Malte pa bo potrebnih okrog 3,4 milijarde šilingov. In še nekaj številk, ki pričajo o uspešnem razvoju ÖDK: leta 1947 je imela družba komaj 6 milijonov osnovnega kapitala, ki pa se je do leta 1970 povečal na 1,07 milijarde šilingov in bo do konca tega desetletja narasel na 2 milijardi.

Na tiskovni konferenci so predstavniki ÖDK govorili tudi o lanskoletni proizvodnji električne energije, pri čemer so ugotovili, da je bila leta lani za okroglo 20 odstotkov manjša kot v letu poprej. Do tega nazadovanja je prišlo predvsem zaradi tega, ker lani kalorične elektrarne niso bile polno zaposlene. Nasprotno pa je za leta 1972 do 1976 predvidena visoka zaposlitev kaloričnih cen-

tral, tako da domača proizvodnja premoga ni ne bo zadostovala in se zato pri ÖDK zdaj bavijo z vprašanjem, ali bi elektrarno v Št. Andražu preuredili na olje ali plin, ali pa bi za omenjeno dobo večje porabe premoga mislili na uvoz potrebnih količin goriva.

Uvodoma so na tiskovni konferenci predstavili informativno in izredno zanimivo slikovno predavanje z naslovom „Elektrogospodarstvo v Avstriji“. Kopije tega predavanja je ÖDK predala deželnim šolskim oblastem ter deželni slikovni službi, tako da bodo v vzgojne namene na razpolago širši javnosti in predvsem šolstvu.

Lanska proizvodnja slovenskih železarn

Združene slovenske železarne (Ravne, Jesenice in Štore) so lani proizvedle 630.000 ton surovega jekla in dosegle 527.000 ton blagovne proizvodnje; hkrati so slovenske železarne dosegle realizacijo v višini 1.534 milijonov din, kar je za 77 odstotkov več kot v letu 1969. Lani so slovenske železarne občutno povečale tudi svoj izvoz, ki je bil z vrednostjo 10,7 milijona dolarjev kar za 61 odstotkov večji kot v letu poprej.

Gospodarski načrt za leto 1971 predvideva skupno proizvodnjo surovega jekla v obsegu 708.000 ton, kar bi bilo za 12 odstotkov več kot lani; blagovna proizvodnja vseh treh železarn naj bi znašala 579.050 ton in bi bila v primerjavi z letom 1970 za 9,2 odstotka večja; realizacija pa bo predvidoma znašala okrog 1.702 milijona din, to je za 11 odstotkov več kot v lanskem letu.

Cestni predor skozi Ture

Kot poseben dogodek v zgodovini Koroške je imenoval deželni glavar Sima začetek gradnje cestnega predora skozi Ture, ko je prejšnji teden v okviru posebne slovesnosti v navzočnosti številnih gostov sprožil prvo eksplozijo. S tem se začenja uresničevati dolgoletna želja Koroške po moderni cestni povezavi med severom in jugom, ki bo izrednega pomena predvsem za nadaljnji razvoj koroškega turizma, zlasti v zimskih mesecih.

Cestni predor skozi Ture bo speljan pod Katschbergom, in sicer se na koroški strani začenja v Griesu pri Rennwegu. Dolžina predora bo znašala 5,4 km, zgradili pa bodo tudi dva predora za prezračevanje, ki bosta dolga 1230 in 1336 metrov. Na koroški strani se predor začenja v 1194 m nadmorske višine ter bo speljan z 1,5 padcem, tako da bo na salzburški strani dosegel 1112 m nadmorske višine.

Računajo, da bo predor dograjen tekom 50 mesecev, torej v dobrih štirih letih. Prav tako do leta 1975 hočejo dograditi tudi 53 km dolgi odsek, ki bo vodil skozi predor in segal na salzburški strani do vasi Eben in na Koroškem do Rennwega. Celotni odsek avtoceste med Salzburgom in Beljakom, ki bo povezoval nemško omrežje avtocest z avtocesto v Italiji, pa bo predvidoma dograjen do leta 1980. Tedaj bo med severom in jugom Evrope vzpostavljena atraktivna in moderna cestna povezava, ki bo imela — kakor že povedano — velik vpliv na nadaljnji razvoj tujškega prometa, hkrati pa bo seveda predstavljala tudi bistven dosežek pri razvoju gospodarstva sploh, saj bo velika industrijska središča v Nemčiji povezala s pristanišči na Jadranu.

Globoko pod Katschbergom so začeli brniti vrtni stroji in s tem se je začel uresničevati dolgoletni sen Koroške — želja po moderni, tudi v zimskem času varni cestni povezavi med severom in jugom.

Koncentracija kmetijskega združništva tudi v bančnem gospodarstvu

razlago za marketing dali z besedami: Produciraj in nudi vedno tisto in tako, kakor trg zahteva; potem boš svoje blago vredno prodal.

Trg je v vsakem primeru posebej številna množica partnerjev, lahko bi rekli konsumentov določenih izdelkov oz. določenih us-

lug. Tako je tudi v denarnem gospodarstvu. Združena centralna banka ima za potreben marketing posebno ugoden položaj. Š široko mrežo lokalnih hranilnic in posojilnic ter njihovih regionalnih združenj ima izredno pripravne postojanke za opazovanje najširših množic svojih osnovnih partnerjev, vlagateljev in posojilojemalcev pri lokalnih hranilnicah in posojilnicah. Resno opazovanje njihovih navad in želja nudi odboru za marketing pri Zdrudni centralni banki bogato gradivo za zboljšanje in razširitev poslovanja ne le v centrali, marveč v celokupni mreži hranilnic in posojil-

nic ter njihovih regionalnih združenj.

Ko je dr. Oertler poročal o rezultatih prizadevanj za ustrezen marketing Zdrud. centralne banke in vključenega podeželskega denarnega združništva sploh, je povedal, da se je iz zadevnih analiz porodil naslednji poslovni pro-

gram Zdrudne centralne banke: = Organizacijo podeželskega kreditnega združništva je treba predvsem krepiti s šolanjem hranilničnih poslovodij in uslužbencev v svetovalce pri nalaganju denarja v gospodarska podjetja. V ta namen organizirane tečaje je doslej obiskalo že 1000 poslovodij lokalnih hranilnic in posojilnic.

= Vlagateljem je treba nuditi vse oblike in možnosti vlaganja denarja vključno takomenovane Evropske hranilne knjižice, ki velja v sedmih deželah.

= Treba je ustanoviti lastno gradbeno hranilnico, da bo po eni strani pogodbeno zbirala denarje

tistih, ki varčujejo za gradnjo lastnega doma, da jim bo potem na drugi strani pomagala z ugodnimi krediti pri gradnji.

= Treba je ustanoviti lastni zavarod za zavarovanje življenja, ker je to zavarovanje eden čedalje bolj pogostih načinov varčevanja.

= Treba je nadalje ustanoviti lastno družbo za financiranje, tako imenovano „Raiffeisen-Finanzierung AG“, ki bo izdajala lastne vrednostne papirje in atraktivna javna posojila.

= Treba je vstopiti v ustanovljeno „Spar-, Invest- und Kapitalanlagegesellschaft“, ki deluje v naši državi, da bo tudi podeželsko kreditno združništvo v poslovanju investicijskih skladov stalo na trdnjih nogah.

Ta program je Zdrudna centralna banka s svojo poslovno mrežo že v veliki meri realizirala. Tako je v avstrijskem bančnem in kreditnem gospodarstvu ustvarila — kakor je dejal dr. Oertler — supermarket najrazličnejših uslug, ki jih po svojih poslovalnicah nudi tja v poslednjo vas. S tem pa je ustvarila pogoje za nadaljnjo krepitev kmetijskega združništva in večajočih se oblik njegovega uveljavljanja.

(bl)

POŠIROKEM SVETU

CELOVEC — ÖVP-jevski kandidat za letošnje predsedniške volitve dr. Waldheim je ob koncu prejšnjega tedna obiskal Koroško. Na tiskovni konferenci je na vprašanje glede manjšinskega problema kratko menil, da vlada in dežela Koroška pri tem ubirata pravo pot, ki bo privedla do zadovoljive rešitve tega vprašanja. Po drugi strani pa se je močno zavzemal za glasove FPÖ-jevskih volivcev, ko je dejal, da je bil njegov odnos do FPÖ in njenih volivcev vedno prijateljski in je zato prepričan, da bo sprejemljiv za svobodnjaški tabor.

BEOGRAD — Jugoslovanski zunanji minister Mirko Tepavac je pred nedavnim na večerji, ki jo je priredil za tuje novinarje, med drugim zavzel stališče tudi do vprašanja odnosov med Avstrijo in Jugoslavijo. Tozadevno je izjavil: „Naši odnosi so dobrososedski in prijateljski. Toda tudi v okviru dobrih odnosov se včasih pojavljajo težave. To kar se je zgodilo z odkrivanjem spomenika in s knjigo umrlih (v Gradcu — op. ured.) ni bilo nekaj, kar bi prispevalo k dobrososedskemu odnosu, marveč takšne odnose otežuje. Politika avstrijske vlade pa daje poročila, da bodo takšne težave odstranjene iz naših odnosov.“

BERLIN — Med vzhodnim in zahodnim Berlinom so po devetnajstletni prekinitvi spet začele delovati telefonske zveze, in sicer na desetih linijah, po pet v vsako smer. Zveza zaenkrat še ni avtomatska, marveč je vmes telefonska centrala. Telefonske zveze med obema deloma Berlina so bile prekinjene 27. maja 1952, ko je Vzhodna Nemčija obtožila ameriško obveščevalno službo, da zlorablja te zveze za protikomunistično dejavnost. Takrat je vzhodni in zahodni Berlin povezovala še 3910 telefonskih linij.

KAIRO — Danes poteče začasna prekinitve vojnega stanja med Izraelom in arabskimi deželami. V zadnjih tednih se je odvijala živahna diplomatska dejavnost, da bi premirje vladalo tudi še po 5. februarju. Hkrati pa so se na obeh straneh mrzlično pripravljali za „vsak slučaj“, če bi ponovno prišlo do oboroženega spopada.

BEIRA — V obalnem območju afriške države Mozambik je prišlo prejšnji teden do strašne katastrofe, ko so neurje in velike poplave terjale ogromno število človeških žrtev. Po nepopolnih podatkih naj bi zginilo življenje okrog 100.000 ljudi, medtem ko je skoraj pol milijona prebivalcev zgubilo streho in imetje. V dneh pred neurjem je močno deževalo, kar je privedlo do tega, da je dvanajst rek preplavilo obsežna področja. Domače in mednarodne ustanove so vzpostavile obširno akcijo v pomoč težko prizadetemu prebivalstvu.

TEL AVIV — Predsednica izraelske vlade Golda Meir je še nekaj dni pred potekom premirja izjavila, da Izrael nikoli ne bo sprejel zahteve arabskih držav, naj se umakne z vseh arabskih ozemelj, ki jih je zasedel med junijsko vojno leta 1967. Z nobeno arabsko državo nistem pripravljena skleniti sporazuma, je dejala predsednica Meir, ki bi temeljil na mejah z dne 5. junija 1967. Hkrati je zagotovila, da Izrael ne bo obnovil sovražnosti ob Sueskem prekopu po 5. februarju, če tega ne bo storil Egipt.

WASHINGTON — V Ameriki nameravajo bistveno povečati vojaški proračun. Obrambni minister Laird je v tej zvezi dejal, da bodo povečani vojaški proračun v glavnem porabili za vojsko prostovoljcev, ki naj bi jo ustanovili do leta 1973, in za ameriško tehnološko premoč nad Sovjetsko zvezo. Sedanjo splošno vojaško obveznost namerava Amerika ukiniti do 1. junija 1973, namesto tega pa hoče ustanoviti posebno vojsko prostovoljcev.

BUKAREŠTA — Mednarodna investicijska banka sveta za medsebojno gospodarsko pomoč (SEV) bo odobrvala svojim članom srednjeročna in dolgoročna posojila, prva za 5 in druga za 10 let. Osnovni kapital banke bo znašal dobro milijardo rubljev, in sicer 70 odstotkov v obračunskih rubljah, ostalih 30 odstotkov pa v konvertibilni valuti ali zlatu. Posojila bodo lahko dobivale tudi gospodarske organizacije držav, ki niso članice banke, če bodo izpolnjevale predpisane pogoje.

BONN — Zahodnonemški državni predsednik Gustav Heinemann bo v dneh od 17. do 19. maja uradno obiskal Romunijo. Predsednik Heinemann bo sploh prvi zahodnonemški predsednik, ki bo obiskal vzhodnoevropsko državo.

BERLIN — Vzhodnonemška vlada je sklenila znižati cene za razne tekstilije, in sicer za 20 do 34 odstotkov. Od 1. marca pa bodo zvišane najnižje pokojnine v starostnem in nezgodnem zavarovanju. Ta ukrep utemeljuje vlada z uspehi, ki so jih delavci dosegli pri povečanju produktivnosti in znižanju proizvodnih stroškov, kar omogoča „nadaljnje izboljšave delovnih in življenjskih pogojev delovnih ljudi“.

Letošnji kulturni praznik

tudi v znamenju stoletnice Finžgarjevega rojstva

Prihodnji teden — 8. februarja — bomo Slovenci spet obhajali svoj kulturni praznik, v spomin največjega pesnika slovenskega rodu, ki je naš besedi utrl pot v svet in našemu narodu priboril mesto med kulturnimi ljudstvi. Počastili bomo obletnico smrti dr. Franceta Prešerna, o katerega pomenu za našo književnost in narod je med drugim zapisal Josip Stritar: „Ko bi se skilcali narodi pred sodni stol, naj se izkažejo, kako so gospodarili z izročeni talenti; kako se je vsak po svoje udeležil vesoljne človeške omike: smel bi se mali slovenski narod brez strahu pokazati med drugimi z drobno knjigo, kateri se pravi: PREŠERNOVE POEZIJE.“

Avtorju te za naš narod tako edinstveno pomembne knjige je v prvi vrsti posvečen vsakoletni kulturni praznik. Za ta dan se vrstijo najrazličnejše kulturno-umetniške prireditve, ki zajemajo ves slovenski narod. Med temi tradicionalni manifestacijami nedvomno zavzema posebno mesto podelitev Prešernovih nagrad, ki jih vsako leto prejema najbolj zaslužni slovenski pisatelji, glasbeniki, odrski

umetniki in drugi kulturni ter znanstveni delavci.

Posebno živo in zavzeto se v praznovanje Prešernove obletnice razumljivo vključuje Prešernovo mesto Kranj. Letos je to nalogo prevzelo Prešernovo gledališče v Kranju, na katerega odru se bodo v počastitev letošnjega kulturnega praznika v dneh od 5. do 13. februarja zvrstila vsa slovenska poklicna gledališča. S tem bo kranjsko

gledališče hkrati proslavilo tudi svoj lastni jubilej, namreč 25-letnico delovanja; član tega gledališča Mirko Cegnar pa bo v tem okviru slavil 40-letnico gledališkega udeleževanja.

Letos bo kulturni praznik slovenskega naroda stal v znamenju tudi še drugega slovenskega književnika — pisatelja Franca Saleškega Finžgarja, ki se ga bomo prav tako 8. februarja spominjali ob njegovi stoletnici rojstva. Pri tem pa niti ne gre le za časovno sovpadanje obletnic, marveč je vez med tema dvema predstavnikoma slovenske umetne besede tudi sicer zelo tesna, saj je bil prav Finžgar tisti, ki je svojetčasno dal pobudo in tudi začetno podporo za ureditev Prešernovega spominskega muzeja v pesnikovi rojstni hiši v Vrbi.

Tudi stoletnico rojstva pisatelja Finžgarja (ki mu je Slovenska prosvetna zveza ob njegovi devetdesetletnici podelila Drabosnjakovo priznanje za „nemintljive stvaritve, ki so bile vzpodbuda za delo v kulturi in prosveti na Koroškem“), bo slovenski narod proslavil z različnimi prireditvami. V njegovi rojstni hiši v Doslavičah pa bodo za to priložnost odprli pravkar urejeni Finžgarjev spominski muzej, ki bo tudi poznejše rodove spominjal na pisatelja, čigar spisi že desetletja spadajo med najbolj priljubljena in brana dela iz slov. književnosti.

Prešeren v madžarščini

Za posebno počastitev našega velikega Prešerna ob obletnici njegove smrti in za letošnji kulturni praznik slovenskega naroda je poskrbela Pomurska založba v Murski Soboti: pripravila je namreč dvojezično slovensko in madžarsko izdajo Prešernovega „Sonetnega venca“, opremljeno z ilustracijami iz Prešernove dobe. „Sonetni venec“ je v madžarščini prevedel pesnik in pisatelj Zoltan Csuka, ki deluje v založbi Europa v Budimpešti, s katero ima Pomurska založba že več let poslovne stike in ki je odkupila tudi polovico naklade sedanje slovensko-madžarske izdaje „Sonetnega venca“.

Izid te nedvomno pomembne knjige bodo v Murski Soboti povezali s proslavo Prešernovega dne. Odprli bodo razstavo z naslovom „Knjiga — vez med narodoma“. Obsegala bo knjige, ki jih je izdala Pomurska založba v madžarskem jeziku; nadalje prevode madžarskih leposlovnih del v slovensko, ki so izšli pri slovenskih založbah; madžarska založba Europa pa bo sodelovala s prevodi slovenskih avtorjev, ki so izšli pri madžarskih založbah. To razstavo bodo jeseni prenesli še v Budimpešto. Poleg tega bodo na proslavi Prešernovega dne gledališki igralci recitali „Sonetni venec“ — tako v slovenskem izvorniku kakor tudi v madžarskem prevodu.

Založba v Murski Soboti je doslej izdala že več knjig v madžarskem prevodu oziroma dela madžarskih avtorjev v slovensko. V madžarščini so doslej izšla naslednja pomembna dela iz slovenske književnosti; zbirka črtic in novel Ivana Cankarja

„Skodelica kave“, Župančičev „Ciciban“ ter roman Miška Kranjca „Os življenja“. Poleg sedanjega Prešernovega „Sonetnega venca“ pa ima založba za to leto v načrtu še pesniško Mateja Bora „Sel je popotnik skozi atomski vek“, ki jo prevaja že omenjeni madžarski pesnik in pisatelj Zoltan Csuka.

S tem opravlja Pomurska založba v Murski Soboti nedvomno zelo pomembno delo v korist medsebojnega spoznavanja in razumevanja dveh sosednih narodov.

Slovenski film „Na klancu“ prikazuje Ivana Cankarja in njegovo delo

V Sloveniji so začeli predvajati najnovejši slovenski film, ki z naslovom „Na klancu“ pripoveduje o velikem slovenskem pisatelju in dramatik Ivanu Cankarju in njegovem delu. Film je v barvah posnel Vojko Duletič, ki je po istoimenskem romanu Ivana Cankarja priredil tudi scenarij. Glasbo je prispeval Jože Privšek, v glavnih vlogah pa nastopajo Štefka Drolčeva, Janez Bermež, Tone Kuntner in Lučka Drolc-Uršičeva. Film je izdelalo slovensko filmsko podjetje „Vesna film“ v Ljubljani.

Tako je Ivan Cankar s svojim delom končno zaživel tudi v igranem filmu, medtem ko smo doslej imeli o njem le dokumentarne filme. Zato je bila premiera filma „Na klancu“ tudi velik dogodek, najprej na Cankarjevi Vrhniki, torej resnično „na klancu“, in potem še drugje po Sloveniji.

Mnenja kritikov so (morda še pod vtisom nedavnih dogodkov, ki so se zvrstili okoli slovenskega filma „Maškarada“) tudi glede tega filma precej različna. Vendar prevladuje mnenje, da je Cankar v tej filmski stvaritvi prikazan z vso prepričljivostjo in sugestivno močjo; da Cankarjevega dela na filmskem platnu ni mogoče bolje predstaviti. To pa je nedvomno tudi glavno in zato se bo film „Na klancu“ gotovo uvrstil med pomembne dosežke slovenske filmske umetnosti.

O B J A V A

DRŽAVNE GIMNAZIJE ZA SLOVENCE

Ravnateljstvo Državne gimnazije za Slovence v Celovcu sporoča:

1. Po posebnem odloku Zveznega ministrstva za prosveto in umetnost letos prvič odpadejo sprejemni izpiti za vstop v 1. razred gimnazije za vse učence 4. razreda ljudske šole, ki so sposobni za vstop v glavno šolo kategorije A (Klassenzug A). Te učence naj bi starši prijavili za sprejem na gimnazijo že takoj po končanem 1. semestru tega šolskega leta v času od 15. do 27. februarja 1971. Ob prijavi je treba predložiti spričevalo 1. semestra.

2. Učenci, ki bi po 4. razredu ljudske šole mogli vstopiti samo v glavno šolo kategorije B (Klassenzug B), bodo morali delati sprejemni izpit za vstop v 1. razred gimnazije. Ti sprejemni izpiti bodo verjetno 1. in 2. julija 1971. Prijave za te sprejemne izpite je treba izvesti vsaj do 30. junija 1971.

3. Za vstop v višje razrede gimnazije je potreben poseben razgovor z ravnateljem.

Prijave za sprejem na gimnazijo lahko izvedete osebno v šolski pisarni ali pa pismeno na naslov: Državna gimnazija za Slovence, 9020 Klagenfurt, Lerchenfeldstraße 22.

Poleg spričevala za 1. semester je za prijavljenega učenca treba še predložiti rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.

Popis učenca pošlje vodstvo ljudske šole neposredno na naslov ravnateljstva Državne gimnazije za Slovence v Celovcu.

Dr. Pavle Zabltnik
ravnatelj

Režiserski tečaj zaključen

Ze v zadnji številki našega lista smo poročali o uspešnem začetku režiserskega tečaja v Tinjah, ki sta ga letos že drugi priredili obe kulturni organizaciji — Slovenska prosvetna zveza in Krščanska kulturna zveza. Tečaj se je že pričel zelo obetajoče, saj se ga je od vsega začetka udeležilo res lepo število odrskih delavcev. Z velikim zadovoljstvom pa tokrat lahko poročamo, da je bil drugi del tečaja minulo soboto in nedeljo še bolj uspešen, kajti zbralo se je še več tečajnikov in se je njihovo število povečalo na več kot štirideset.

Predavatelj Marijan Belina, Niko Goršič, Janez Povše in Jože Vozny so udeležencem tečaja posredovali osnovne prijeme režije in igranja in to takorekoč iz prve roke, saj predavatelj spada med najbolj priznane strokovnjake na področju slovenske odrske umetnosti.

Zelo zanimivo je bilo med drugim tudi predavanje o prirejanju literarnih in klubskih večerov, ki pridejo v poštev predvsem za tista društva ali skupine, ki so za odrsko uprizoritev premajhne. To pa je tudi oblika prireditve, ki pri nas še ni dovolj znana med prosvetaši, čeprav je taka oblika prosvetnega dela zelo hvalječna. Sploh pa bi literarni večeri bili najboljša pot za spoznavanje del naših lastnih literarnih ustvarjalcev.

Ob zaključku je bila še diskusija o tečaju. Na tem pogovoru so udeleženci imeli priložnost, da izrazijo tudi svoje želje in pripombe za prihodnji tečaj. Pri tem je bila s strani predavateljev dana pobuda za dopisni

tečaj, ki bi bil priprava za prihodnji neposredni režiserski tečaj. Tečajniki pa bodo znanje, ki so ga pridobili na tem tečaju, seveda morali tudi praktično izkoristiti pri delu na domačih odrih. To željo sta v zaključnih besedah izrazila tudi oba predsednika naših kulturnih organizacij Hanzej Heiss in Joško Hudl, ki sta v imenu tečajnikov in v imenu obeh organizacij predavateljem izrekla iskreno zahvalo.

KULTURNE DROBTINE

● Na posebni slovesnosti, ki bo 5. maja v dunajski akademiji znanosti, bodo podelili letošnje Herderjeve nagrade. Te nagrade vsako leto dobijo zaslužni kulturni in znanstveni delavci iz južne in jugovzhodne Evrope. Med dobitniki letošnjih Herderjevih nagrad je tudi makedonski književnik prof. Blaže Koneski, predsednik Makedonske akademije znanosti in umetnosti v Skopju.

● Skupščina občine Škofja Loka je sprejela sklep, da slikarju Janozu Sedeju za življenjsko delo in za razstavo ob njegovi 60-letnici podari Prešernovo nagrado za leto 1970 v znesku 5000 dinarjev.

● Dunajska občina je odobrila zasebnim gledališčem na Dunaju podpore v skupni višini 31 milijonov šilingov. Podpora v znesku 7,4 milijona šilingov pa prejme od občine dunajska zveza za ljudsko prosveto.

● V Jugoslaviji so v obdobju 1945—1965 posneli 2977 filmov. Ze v prvih mesecih po osvoboditvi je nastalo šest dokumentarnih filmov, leta 1946 je bilo izdelanih 33 filmov, leta 1947 pa 57. Največja je bila filmska proizvodnja leta 1962, ko je nastalo 245 filmov.

TONE SVETINA

56

UKANA

PRVA KNJIGA

Štebri njegove trdnosti so se zamajali. Potegnil se je vase in se izogibal razgovorov z vsemi. Njegovi odnosi z Orlovom so se ohladili, in oba sta se le s težavo prenašala. Da je pahnit dekletu Orlovu naravnost v naročje, tega ni mogel prenesti, vendar ni nikdar zamudil prilike, da ji ne bi pokazal, kako globoko jo prezira. Potem se je začel reševati z razumom. Želel je, da bi ta ženska izginila iz njegovega življenja, kot da je nikdar ni bilo. Skušal jo je razvrednotiti, da bi bila nepomembna, tudi če ni poslana od Nemcev. To misel mu je vcepil Vojko. S strastjo je proučeval vse, kar je Vojko opazil. Kokerira z vsemi čednimi moškimi. S svojimi pogledi daje obele, posebno tistim, ki prihajajo iz štabov, in za obele pridejo slej ali prej tudi dejanja. Raziskovanje teh drobnih dejstev je rodilo spoznanje, da je njeno početje umazano. Vse, kar je bilo še svetlega v njem, so bile sanje, in vse, kar je bilo resnično, je bilo sovraštvo in želja, da bi ubijal tiste, ki so razrušili svet njegove mladosti. Ujet v svoje misli, je gledal, kako se je zdanilo in kako so sence pred njim dobile oblike, obraz pa izraz neskočne utrujenosti. Še vedno se je držal volu za rep, z drugo roko pa je objemal šarcar na otrplem ramenu.

Mimo je šel Keča, sedaj že namestnik komandirja Orlova. Skuštran, s kapo pomaknjeno na oči, ogromnim nabtnikom in orjaško nogo, ki je zavzemala pol poti. Zbodel ga je: „Da mu ne izpulíš repa, Primož!“

„Glavno, da ga ti ne boš,“ mu je odvrnil Primož in se pogreznil vase. Ni mu bilo do tega, da bi se zbadala z Bosancem.

Zjutraj so prispeli na rob gozdnatega grebena in pred njimi se je razprostrela globel z zaselkom, skritim med sadnim drevjem, njivami in senožeti. Iz redkih hiš se je kadilo, dež je ponehal in nebo se je odgrinjalo. Bataljon, ki je bil pred njimi, se je v zaselku ustavil in se razmestil po skednjih in hlevih. Tisti, ki so šli mimo, so kleli in jim zavidali, ker bodo kmalu spali in potem tudi jedli. Primož in Vojko pa sta bila vesela, da so šli naprej, ker v tej kotanji ne bi mirno zatisnila očesa. Tega mnenja je bil tudi Orlov, zato je dvignil četo, ki je v zaselku počivala in šli so naprej, precej visoko nad zadnjimi hišami. Niso bili še ob gozdu nad vasjo, ko je v kotanji zaropotalo. Rafali so pregnali zaspanost in utrujenost. Še preden so se zavedeli, kaj se dogaja, so dumdumke zapokale po grmovju okoli njih in splašile ljudi in živino.

„Zdaj imamo hudiča z novinci in kravami!“ je rjul Orlov in razporejal ljudi v zaklone. Pod seboj so zagledali partizane, ki so se razkropljeno umikali v goščavo proti njim in streljali kar čez rame nazaj proti Nemcem. Zbegana živina je pa tekala po planjavi in vznemirljivo tulila.

Orlov je klel, ko je gledal novince, ki so brezglavo bežali na vse strani kakor kure, kadar pade sokol mednje. Nemci so se vsuli v gosti strelski vrsti. Šele ko so se iznad vasi oglasili mitraljezi, so se Nemci, ki so gonili bežeče, malo zaustavili. Umik iz zaselka v kotanji pa je bil težaven, ker so Nemci s strojnimi in polkrogu zasedli višave, s katerih so obvladali vas in pobočja okoli nje.

Na položaje, kjer je bil Orlov s svojimi, so iz gozda med senožeti, vsi spehani in sivi od strahu, pribežali trije partizani brez opreme. Tisti, ki je bil prvi, pa celo brez orožja.

„Stoj!“ je zarohnel Orlov izza debele bukve. Begunci so obstali nekaj korakov pred njimi tako prestrašeni, kot bi pribežali pred Nemce. „Kam, Markun?“ je ledeno vprašal Orlov. Enega od njih je spoznal. „Ne vemjo, kam. Nemci!“ je s tresajočim glasom zmeden odgovorjal Markun in vsakokrat trznil z glavo med ramena, kadar so v bližini tresnile krogle. „Kje imaš strojnico, Markun? Videl sem te v zasedi na razpotju z njo!“ Mož je otrpnil, se potipal z roko ob boku, kot bi iskal orožje, in glas se mu je zataknil v grlu. Ko je Orlov še enkrat surovo vzrotil nanj, kje ima orožje, je začel jecati, da so mu ga vzeli Nemci. Komandir pa je spoznal, kaj se je zgodilo spodaj. Bes ga je popadel, da bi jih najraje vse tri pokosil. Ni storil tega. Samo poklical jih je naprej in naročil Keči, da jih razoroži in zveže.

Ana je stala poleg Orlova, ko je opazoval izpolnitev povelja. Videla je, da so oni trije otrpnili in posineli od strahu. Tisti pa, ki je izgubil strojnico, se je ves tresel. Še med bojem jih je Orlov zaslišal. Zvedel je, da so bili v zasedi na sedlu, kjer pripelje pot v zaselek. Ležali so na otepu slame in dremali. Dogovorili so se med seboj, da bo vsak nekaj časa stražil, druga dva pa bi spala. Medtem pa so vsi trije zasпали. Zdrnil jih je rafal in zagledali so Nemce nekaj metrov pred seboj na cesti. Ni kazalo drugega, pomočnika sta skočila, za njima pa še mitraljezec. Mitraljezcu, ki je pripovedoval, so kaplje polzele po licih. „Zakaj nisi streljal? Strojnico si imel pri sebi, vsaj opozoril bi bil bataljon, da bi šli na položaje.“

„Ustrašil sem se, da nisem več vedel zase.“

„Slabo je to, Markun. Svoje dni smo te imeli za borca. Od zime dvainštiridesetega si v hostli, bil si na Turjaku, komunist si, in to je še slabše zate. Od kod je bila zbrojevka?“

„S Turjaka.“

NOCH EINMAL ZUM PROBLEM:

Planmäßige Germanisierung topographischer Namen in Kärnten

In der letzten Nummer hatte der Slovenski vestnik die „Ehre“, in Verbindung mit dem Artikel „Planmäßige Germanisierung topographischer Namen in Kärnten“ (veröffentlicht in der Nr. 47 vom 27. 11. 1970 auf Grund des Pressegesetzes eine sehr gewundene und an den Tatsachen vorbeigehende Entgegnung des Verlags Freytag-Berndt u. Artaria zu bringen. Gleichzeitig veröffentlichte er ein vom selben Verlag erhaltenes, sehr bezeichnendes, mit Drohungen gemäss Artikel 5 der Strafgesetznovelle 29 und § 1330 ABGB versehenes Belegschreiben, auf dessen Inhalt näher einzugehen es sich auszahlt, auszahlt in Verbindung mit verschiedenen einschlägigen Landkarten.

Freytag-Berndt u. Artaria hat nur insofern recht, daß die im genannten Artikel vom 27. 11. 1970 angeführte Karte mit dem Titel „Eberndorf — Jauntaler Seengebiet“ tatsächlich nicht „ganz neuesten Datums“ ist, sondern stammt aus dem Jahre 1964, wie aus der Chiffre „2629-64“ hervorgeht.

Von dieser Karte war damals die Rede, deren Titel auch unzweideutig angeführt wurde. Der Verlag Freytag-Berndt u. Artaria hat auch unzweideutig erkannt, um welche Karte es sich handelt. Aber im Begleitschreiben des Verlags heißt es: „... haben wir im Jahre 1970 eine neue Karte 'Kärntner Seen — Saualpe', das ist die Nr. 23 unserer Wanderkarten, herausgebracht, die Ihren Wünschen in den wesentlichsten Teilen Rechnung trägt“. Von dieser Karte war im genannten Artikel jedoch keine Rede. Und wie konnte bei der Herausgabe dieser Karte „Wünschen in wesentlichsten Teilen“ Rechnung getragen worden sein, wenn der Verlag in seinem Schreiben an anderer Stelle selbst feststellt, daß er seit dem Jahre 1964 keine einzige Richtigstellung erhalten hat? Etwas scheint hier nicht ganz in Ordnung zu sein. Es muß zwar vermerkt werden, daß der Verlag Freytag-Berndt u. Artaria auf seiner Wanderkarte Nr. 27 mit der Chiffre 888-70 teilweise tatsächlich wieder ursprüngliche Namen verwendet, doch kann dies mit den in seinem Schreiben erwähnten (und gleichzeitig wieder negierten) „Wünschen“ nichts zu tun haben.

Ein Vergleich der beiden Karten (Chiffre Nr. 2629-64 und 888-70) im Hinblick auf den Artikel vom 27. 11. 1970 ergibt:

Ahornberg zu Javornik (Ahorn B.), Schneeberg (Snežnik) zu Schnee B. (Snežnik), Kleine Höhe zu Goretza, Trockenberg zu Trocken B., Zimpasserturm zu Zimperg Gupf, Vielspitz zu Vielspitz (Mnichowz), Hirtensattel zu Pastirk Stl., Kärntner Grintozz zu Kl. Grintoutz (Kärntner Grintoutz), Oisträhöhe zu Oistra. Viel von den ursprünglichen Namen ist auch auf der neuen Karte 888-70 nicht verwendet worden: der Pastirk Sattel ist wieder da (die Pasterze braucht somit nicht mehr unbedingt in Hirtengletscher umbenannt werden) und die Goretza (anstatt richtigerweise Gorelca bzw. auch Gorelza). Die Neuschöpfungen (sie sollen auch Goretza) die der Verlag behauptet — teilweise alten Karten entnommen sein, doch wird wohlweis-

lich verschwiegen, um welche „alten Karten“ es sich hier handelt) nehmen — wie etwa beim Vielspitz — die erste Stelle ein, stehen überhaupt allein da, wie Trocken B., oder sind im Klammerausdruck (Ahorn B.) vorhanden.

Bei der Betrachtung dieser Namensbewegung muß man schon feststellen, daß es eine lebhaftere Bewegung ist. Es ist eine Bewegung in den Namen eingetreten — wie der Verlag selbst schreibt — ohne irgendwelche Richtigstellung, ohne irgendwelchen Angriff. Was sind den das für geheimnisvolle Kräfte am Werke? Kräfte der Toleranz jedenfalls scheinen es nicht zu sein!

Wenn der Verlag Freytag-Berndt u. Artaria in seiner Entgegnung schreibt: „Richtig ist vielmehr, daß die gewählten Bergnamen aus alten Karten, zum Teil aus der amtlichen Karte stammen und nicht eine Reihe von bisher dem Slowenischen entstammenden Bergnamen geändert worden sind“, so sollte diese Behauptung doch konkret durch Angabe der jeweiligen Kartenwerke bewiesen werden. Wo sind diese alten bzw. amtlichen Karten? So aber tauchen Namen neuesten Datums (höchstens einige Jahre alt!) auf, die bisher kein Mensch kannte und verdrängen die alten Bezeichnungen. Karten entstehen nicht von selbst; sie werden bearbeitet. Also wird der Verlag Freytag-Berndt u. Artaria wohl wissen, welche seine

OPOMBA UREDNIŠTVA:
V rubriki „Tribuna bralcev“ objavljamo od časa do časa dopise bralcev našega lista, pri tem pa izrecno ugotavljamo, da v posameznih prispevkih izraženo mnenje ni nujno tudi mnenje uredništva. Uredništvo

Mitarbeiter die Änderungen vorgenommen haben — einmal in dieser Richtung, dann teilweise wieder zurück zum alten Namen.

Im Verlag R. Lechner, k. k. Hof- u. Univ.-Buchhandlung, Wien, ist z. B. im Jahre 1882 von Ludwig Jahne das Büchlein „Führer durch die Karawanken“ erschienen. Dort heißt es auf Seite 46: „Der Hochstuhl, auch Großer Stuhl, slovenisch Stol und Stov (sprich Stou): Über Anregung mehrerer kärntner Alpenfreunde wurde hier der Name ‚Hochstuhl‘ an Stelle des slovenischen Dialektwortes ‚Stov‘ acceptirt.“ — Einige „Alpenfreunde“ genügt also — und seither gibt es den Hochstuhl. Doch damals sagte man es wenigstens, wie und was man machte. Und heute?

Auf Grund von Bezeichnungen in verschiedenen Karten soll hier die Entwicklung der Namen kurz verfolgt werden. Dabei sollen — ohne auf andere Bezeichnungen einzugehen — die Namen Mnichowz 1623, Pastirk Sattel 1439, Suhi vrh 1354 und Zimperz Gupf 1066 bzw. nun 1065 als beredtes Beispiel dienen.

1. Der Mnichowz, richtig müßte er Menihovc, von menih-Mönch, heißen, ist auf der Karte „Eberndorf — Jauntaler Seengebiet“,

Chiffre 2629-64, als Vielspitz verzeichnet, während er auf der Karte „Kärntner Seen — Saualpe“, Chiffre 888-70, Vielspitz (Mnichowz) heißt. Beide Karten stammen aus dem Verlag Freytag-Berndt u. Artaria. Auf der Österr. Karte 1:50.000, Chiffre XI. 57, Nr. 203 Maria Saal, herausgegeben vom Bundesamt für das Eich- u. Vermessungswesen, heißt die Höhe 1623 Mnichowz. Denselben Namen trägt die Höhe 1623 auf der Österr. Karte 1:50.000 mit der Chiffre X. 67. Damit wäre wohl erwiesen, daß der Vielspitz noch nicht viele Jahre alt ist.

2. Der Pastirk Sattel heißt auf der Karte Chiffre 2629-64 Hirtensattel. Auf der Karte Chiffre 888-70 heißt er wieder richtig Pastirk Stl. Die Prov. Ausgabe der Österr. Karte Nr. 213 Eisenkappel, Chiffre XII. 47, nennt diesen Sattel Pastirk Stl. und auch die Österr. Karte Nr. 213 Eisenkappel, Chiffre VIII. 66, führt diesen Namen. Es ist eindeutig, daß der Hirtensattel eine Eintagsfliege ist.

3. Der Suhi vrh heißt auf den Karten Chiffre 2629-64 und 888-70 des Verlags Freytag-Berndt u. Artaria Trockenberg bzw. Trocken B. Sowohl die Prov. Österr. Karte Chiffre XII. 47 als auch die Österr. Karte Chiffre VIII. 66 führen den Namen Suhi vrh. Trockenberg ist zweifelsohne eine neuere Übersetzung des ursprünglichen slowenischen Namens.

4. Der Zimperz Gupf ist auf den Schulhandkarten Kärnten, Chiffre 438-64 und 767-66, beide Verlag Freytag-Berndt u. Artaria, als Kimberngupf verzeichnet. Die Schulhandkarte Gau Kärnten, bearbeitet von Franz Pehr, 1944, freigegeben am 9. 5. 1942, Verlag Freytag-Berndt u. Artaria, weist den Berg als Zimperzgupf aus. Ebenso als Zimperzgupf wird die Höhe 1066 auf der Schulhandkarte Kärnten, Chiffre 464-57, sowie auf der Karte Kärnten 1:250.000, Chiffre 101/47/10/788, beide Verlag Freytag-Berndt und Artaria, bezeichnet. Dieselbe Karte desselben Verlages mit der Chiffre 865-68 aber nennt die Höhe 1066 Kimberngupf. Das Kartenblatt 5354 Unterdrauberg, 1:75.000, Druck und Verlag Kartographisches, früher Militargeographisches Institut in Wien, Chiffre 4. V. 34, bezeichnet die Höhe 1066 Cimperc Gupf. Als Cimperc Gupf wird diese Höhe auch auf der Prov. Österr. Karte 1:50.000, Chiffre I. 48 ausgewiesen. Die Österr. Karte 1:50.000, Blatt 205 St. Paul im Lavanttal, BA für das Eich- und Vermessungswesen, Chiffre XII. 65, weist der Höhe 1066 die Höhenbezeichnung 1065 zu und führt darunter den Namen Cimperc an. Die Schulhandkarte Kärnten, Freytag-Berndt u. Artaria, Chiffre 112-69, bringt die Höhe 1065 (mit der früheren Höhe 1066 identisch) ohne Namen. Es scheint, daß der Kimberngupf, der zwischen 1957 und 1964 entstanden sein muß, nun wieder in der Versenkung verschwunden ist, nachdem er einige Jahre sein erst jetzt bemerktes Leben als kartographisches Unwesen gelebt hat.

Damit sei an einigen wenigen Beispielen wohl zur Genüge bewiesen, daß im Zusammenhang mit topographischen Namen in Kärnten tatsächlich Dinge geschehen, die man — gelinde gesagt — als „planmäßige Germanisierung“ bezeichnen muß. Deshalb ist es auch nicht verwunderlich, wenn die Kärntner Slowenen in solchen Bestrebungen eine gezielte gegen sie gerichtete politische Aktion erblickten, auf die sie stets sehr empfindlich reagieren werden.

U. O.

„WIR SIND DOCH IN ÖSTERREICH...“

Dijaki obeh tretjih razredov slovenske gimnazije smo bili sredi januarja na smučarskem tečaju na Katschbergu. Imeli smo se izvrstno, samo vreme nam je nekoliko nagajalo in neka ženska nas je spravila v slabo voljo.

Nekega večera smo se nekateri od nas odpravili kopat v bližnje kopalnice v hotelu Katschberghöhe. Oba naša profesorja sta bila z nami. Pri vohodu se je v veži pred avtomatom za cigarete sukala neka ženska. Seveda smo govorili slovensko, saj smo vendar Slovenci. Toda lepočisto je naša beseda tako razkačila, da se je takoj obregnila ob nas in rekla:

„Seien wir uns doch im klaren. Wir sind doch in Österreich, also sprechen wir Deutsch.“

Naš profesor Milan Kupper ji je mirno odvrnil:

„Zakaj pa ne rečete kakemu Angležu, naj v Avstriji nemško govori!“

Gospa je takoj utihnila.

Poznamo jo dobro, saj je iz Borovlj doma. Od kod le ima to sovraštvo do slovenščine v sebi! Gotovo iz tistih časopisov, ki so — odkrito ali prikrito — nam Slovincem nasprotni in sovražni. Zakaj ne prinašajo takih člankov, ki bi bili Slovincem pravični! Potem bi bilo zmeraj manj takih žensk — v Borovljah in drugje po Koroškem.

Silvija Velik

Deeskalacija na koroški način

(Nadaljevanje z 2. strani)

Vse to je dobro, veliko vprašanje pa je, ali je dovolj. Ali je to vse, kar se je dalo narediti? Je bilo to — kot menijo pesimisti — samo distanciranje na besedah? Včasih se zdi, da je res tako. Interna zadeva koroške dežele je, če pride na Steinacherjev pogreb ekipa vodilnih koroških politikov, razumljivo pa je tudi, da takšna udeležba ne more povzročiti navdušenja v slovenskih krogih. Interna zadeva avstrijskega pravosodja je, če presodi, da vloga treh koroških slovenskih študentov, naj uvedejo kazenski postopek zaradi članka v Ruf der Heimat, ne more biti sprejeta, ker da ni razlogov za pregon. Toda tako ravnanje je hočeš nočeš objektivna zaščita najbolj zagrnjenih sovražnikov Slovencev.

Tudi na drugih področjih se stvari niso premaknile v prid večji enakopravnosti koroških Slovencev in njihovi dejavni zaščiti kot manjšine. Izreči se zoper ugotavljanje manjšine je sicer dobrodošlo dejanje, a ni lepo, če nekateri hkrati svetujejo na pol naglas, češ, ne silite k ureditvi bistvenih določb člena 7 državne pogodbe, ker ta ureditev nujno predpostavlja ugotavljanje manjšine!

Lepo je, če so se izrekli za enakopravno sodelovanje jugoslovanskega kapitala na Koroškem, a ne moremo biti srečni, če so nekateri vplivni krogi dejansko blokirali predloge, da bi do česa takega prišlo.

Ne gre za nepočakanost, marveč kratko marlo za dobri stari rek: dvakrat da, kdor hitro da.

J. Bircolj, Delo, 28. 1. 1971

Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA —

hoče. Ali je prosil milost, ali je prosil odpuščanja, ali je molil? Druga dva fanta sta bila novince in tako zmedena, da sta komaj vedela, kaj se dogaja. Ali je resnica, ali jih hočejo samo prestrašiti? Časa za to, da bi ugotovili, jima niso pustili. „Streljaj!“ je padlo povelje. Salva je zadržala in jih pokosila. Obležali so mrtvi ob zidu, bataljoni pa so se razšli. Novinci, ki so bili šele nekaj tednov v partizanih, so tavalili kakor omamljeni, z občutkom, da se jim kaj takega lahko kaj kmalu pripeti. Niso mogli razumeti, da lahko padeš tudi od lastnih krogel, ne samo od sovražnikovih.

Ceta Orlova se je vrnila k hiši, kjer so se nastanili. Orlov in Pajk sta prisluhnila razgovorom o ustrelitvi. Ljudje so se strinjali s sodbo. Le Ana je bila zelo zamorjena in odsotna. Njej je Orlov oprostil, ker je bila ženska. Izposodil pa si je Primoža vprico Pajka.

„Tebi se čudim, da si mehak kakor vosek. Čudno, da nisi spet stopil iz vrste za zagovornika.“ Ko so svoj čas na Jelovici sodili stražarju, ki je zaspal, in ga obsodili na smrt, je Primož stopil z vrste in protestiral. Njegovemu protestu so prilegli borci in četa je obsojenca pomilostila in ga obsodila na enomesečni bojkot.

Primožu je jeza zagorela v očeh. „Čudi se, Orlov! Imam močnejše razloge od tebe.“

„Le kakšne,“ se je napihnil komandir, ki je hotel mitraljezca osmešiti pred borci.

„Lahko jih izveš. Mojega očeta so zvezanega ustrelili ob kolu. Mojo sestro so ranjeno postavili k zidu. Zato Primož ne bo nikogar streljal ne ob kolu, ne ob zidu. Nikogar z zvezanimi rokami. To je prvo. In drugo, tovariš Orlov: nisem tak junak, da bi vedel naprej, kaj bom storil, če mi v spanju pomoli kdo mitraljez pred obraz. In tretje, Orlov, morda bi spadal k zidu še kdo drug.“

„Kdo pa?“

„Rekel sem, morda. Kdo od tistih, ki je bataljonu dal povelje, da ostane v globeli tako blizu ceste, Nemcem na nosu. Niso nas prvič sledili in ne zadnjič. Ali se ne zdi tudi to vredno za pomislek tovariš komandir?“ je ironično zastavil vprašanje Primož.

„Slišali ste ga, fantje!“ se je razburil Orlov. „Zdaj bomo v štabu odgovorni za strahopetce. Čudne in zmedene pojme ima ta fant, tovariš komisar. O tem bo treba poročati,“ se je Orlov obrnil k Pajku.

Pajk, ki je vedel za razdor v četi, se je hitro vmešal in ju pomiril. Sklenil pa je, da bo sklical partijsko celico, kjer bo naravnost povedal, kaj misli. V podobnih sporih je pristajal na Primoževe ugovore, čeprav na zunaj ni pokazal tega.

Mitraljezec Nastran, sedemnajstletni fant, ki je bil v oddelku za pokop obsojencev, se je sklonil k Markunu in mu s pomilovanjem odpenjal gumbe na bluzi. Mnogo hudih dni sta prebila skupaj v zasedah, nekaj časa je bil celo njegov pomočnik, dokler ni dobil strojnice. Tudi spala sta skupaj. S težavo mu je slekel skoraj novo bluzo iz angleškega blaga. Prebile so jo tri krogle. Za tisto, ki je prebila bluzo pod levim žepom, kjer je bilo nesrečno srce, je pravil zbranim, da je bila njegova. S tem je utemeljeval, da pripada bluzo njemu, ker sta bila s pokojnim prijatelja, dokler ni postal panikar. Na sebi je imel le strgan civilni suknjič, v hudi zimi ga je močno zeblo. Zbrani so mu bluzo prisodili brez ugovora.

Strahopetce so zagrebli nedaleč stran v gozdu, kakšnega pol metra globoko, ne da bi izkazali poslednje spoštovanje. Grobove so izravnali z zemljo.

Potem so si razdelili še obleko in čevlje drugih. To ni šlo brez prekanja, vendar so se zedinili brez posredovanja višjih.

3

Orlov se je sam vračal s sestanka v brigadnem štabu. Namenoma se je zadržal, da so drugi odšli, da ga med potjo ne bi molili s pripombami, šalami in podobnim govorjenjem. Na štabu je srečal Bliska in od njega zvedel stvari, ki so ta vrgle s tira. Blisk se je zanimal za Ano, kako se vede, s kom se druži, kaj govori in če odhaja sama kam po hišah. Naročil je pozdrave zanj in obljubil, da jih ob prvi priliki obišče.

Dolgo časa se je Orlov upiral na ta način, da je poenostavljaval zmotane stvari tako, da jih ni videl ali pa jih je celo namenoma preskočil. Tako je hitro reševal probleme in odpodil sume, ki so se porajali v njem ali pa so mu jih vcepjali drugi. Vse, kar je rekel Gorazd in mu je povedal Pajk na partijskem sestanku, je jemale kot Primoževe spletko. Bil je slep in gluha za vse okoli sebe. Zazdel se je podoben divjemu petelinu, ki poje sebi in ne vidi in ne sliši, kaj se dogaja okoli njega. Po Bliskovih pripombah je zapadel v drugo skrajnost. Izkopal je vsako nepomembno podrobnost ob priliki, ko so se srečali z majorjem Hrastom. Tudi to je izvedel od Bliska, da so na diviziji likvidirali gestapovsko agenturo.

Njena izjava o Hrastu in izmenjava pogledov na plesu, vse to je dobivalo zdaj drugačen pomen in s tem tudi Primož in njegova tiha vojna proti njemu. Prvič je mislil kritično. Trden je bil le dotlej, dokler je zaupal v pravilnost svoje poti. Blisku je srečanje s Hrastom zamolčal. Morda je bilo naključje. Ni vedel, ali si to želeje v slabost ali v dobroto. Jezilo pa ga je, ker ni vedel, ali obveščevalci to vedo ali ne. V glavnem pa je molčal zato, ker ni maral zapletljajev. Rad je živel enostavno. Če se bo izkazalo, da je imel Primož prav, mu zna celo škoditi. Pravzaprav bi moral biti že davno bataljonski komandant in ni vedel, kakšne pomisle-

PUNČKA V TRAVI

[Norveška pravljica]

Nekoč je živel kralj, ki je imel dvanajst sinov. Ko so dorasli, jim je dejal: — Pojdite po svetu, sinovi moji, in poiščite si vsak svojo ženo. Toda glejte, da bodo znale prestiti in tkati in da si bodo v enem dnevu sešile srajce. Če ne, jih ne maram za snaha.

ln je dal vsakemu sinu konja in novo opremo.

Nato so sinovi odjezdili, da bi si poiskali žene. Komaj so pokazali hrbte rodnemu domu, so že rekli najmlajšemu:

— Ti, Janezek, pa ne boš jezdil z nami, saj te ni pridal. Prav nič nam ne moreš koristiti.

Človek in žival

Ko sem bil še majhen, smo imeli kužka. Vedno se je motal okrog mene.

Nekoč sem s škarjami rezal pajace. Pa se je zgodilo, da je kužek zamahnil s tačko po škarjah in se zbedel. Žalostno je zacvilil in mi pokazal krvavo tačko. Jaz pa sem bil hud in sem ga ozmerjal: „Ti si neroda, ti!“ In še s šibo sem ga po zadnji plati. Zato, da si bo zapomnil! Kužek je zbežal v kot. Tam je milo jokal in si lizal rano.

Kmalu nato sem se pa še jaz zbedel in levo roko. Izpustil sem škarje in zakričal, da je kar odmevalo po hiši. Z levico sem mahal po zraku in z nogami sem divje cepetal po tleh. Tedaj je kužek nehaj cviliti. Šepajoč se je priplazil k meni, nagnil je glavo po strani in z enim očesom pogledal na mojo roko. Potem je začel oblizovati rano na mojem prstu.

Tistega dne sem prvič spoznal, da je žival mnogokrat boljša od človeka. *Josip Ribičič*

Janezek je bil strašno žalosten, razjahal je konja, se usedel v zeleno travo in jokal.

Ko je tako sedel, se je naenkrat razmahnila travnata ruša, iz nje je stopila majčkена deklica, tako majčkена kot travnata bilka. Šla je naravnost k fantu in ga vprašala: — Janezek, mar nočeš obiskati punčke v travi?

— O, pa še kako rad, je rekel Janezek in šel z njo.

Ko sta prišla tja, je punčka sedla na stol in bila je zelo lepa in ljubka. Vprašala je Janezka: — Od kod si prišel in kam greš?

Tedaj ji je Janezek povedal vse o svojem očetu-kralju, o konju, opremi in o ženi, ki naj si jo poišče. — Ta pa mora prestiti in tkati in srajčko sešiti v enem dnevu, če ne, je moj oče ne mara za snaha. Če to znaš in če hočeš postati moja žena, potem ne bom iskal nobene druge.

— O, zelo rada, je rekla punčka v travi in je pričela prestiti in tkati in si v enem dnevu sešila srajčko. Bila je majhna, tako majhna, da manjša ni mogla biti.

Janezek je vzel srajčko, odjezdil domov in jo pokazal očetu. Vendar ga je bilo sram, ker je bila tako majcena.

Kralj pa je dejal: — Nič zato, le poroči se z malo deklico.

Vesel in zadovoljen je Janezek odjezdil k deklici v travi in jo hotel posaditi k sebi na konja. Toda ona ni hotela in je rekla: — Peljala se bom v srebrni žlički z dvema belima konjema.

Ta dva mala bela konja sta bili dve beli miški.

Odpovala sta, Janezek je jezdil konja, punčka pa se je peljala v srebrni žlički, v katero sta bili vpreženi beli miški. Janezek je

skrbno pazil, da njegov konj ne bi pohodil njegove majčkene nevestice.

Tako sta prispela do široke reke. Konj se je pognal, skočil na drugo stran, zadel ob žlico in punčka iz trave je padla v vodo. Janezek je bil strašno žalosten in ni vedel, kaj naj stori.

Toda ne dolgo in iz vode se je prikazal povodni mož z Janezkovo nevesto ter jo postavil na suho. In na vsem lepem je bila velika kot Janezek in še mnogo, mnogo lepša kot poprej. Sedla je na konja k Janezku in odjezdila sta v kraljevi grad.

Vsi bratje so se že vrnili, vsak s svojo nevesto. Neveste pa so bile grde in hudobne, prepirale so se in pretepale med seboj. Ko so bratje zagledali Janezka in njegovo prelepo nevesto, so kar prebledeli od zavisti.

Kralj pa se ju je razveselil in je vseh enajst sinov pognal od doma z nevestami vred. Nato se je Janezek poročil s punčko iz trave in živela sta še dolgo vrsto let zadovoljna in srečna. Če nista umrla, potem še danes živita.

Brez koledarja

Kadar zapade sneg
in nam pobeli breg,
mesto in vas — vsevprek
drs se začne in smuk
in ko sneženi mož
metlo ima in klobuk,
okna ledenih rož
za en cel zvrhan koš,
takrat je jasno
brez koledarja,
da je zdaj zima tu
do februarja
ali do marca,
juhuhuhu!

Potlej, ko škovec spet
v skorčnico pride pet,
starček na klop sedet
in se z vijolico
grm pogovarja
potlej bo jasno
brez koledarja,
da bo pomlad spet tu,
juhuhuhu!

PRAVLJICA ZA NINO

Luna je obesila Nini pravljico na okno. Bilo je proti jutru, ko sta se mamica in očka odpravljala na delo in je imela Nina nemirno spanje.

Pravljica je obvisela na oknu kot velik, močno napihnjen balon, ki se je pozibaval sem in tja in gor in dol. Nina je v njem videla mnogo lepega in zanimivega.

Najprej so bili palčki in vile in velikani in mucke in kužki, ki so govorili. To je bila pravljica iz tistih let, ko Nina še ni poznala črk in druge šolske učenosti ter je v knjigah prebirala samo slike.

Vprašal je Mucek Nino: „Deklica, ali je res, da v naši shrambi kraljuje tolsta miška, ki je v enem dnevu pospravila pol torte?“ Nina se je obzirnala okrog ust in začudeno rekla: „Miška v naši shrambi? Balonček, to že ne bo res.

Tisto torto sem snedla jaz. Mamica mi jo je spekla za rojstni dan. Bolel me je želodec, zato je škoda, ker mi je ni pomagala pospraviti miška. Saj veš, miške ne morejo v našo shrambo, ker stanujemo v bloku in so okna visoko od tal. Rada bi imela majhno miško, takšno sivo z brčicami in s čisto majnim repkom.“

Iz pravljice, ki jo je obesila na okno luna, je zalajal kuža: „Deklica, vstani. Sedi na moj hrbet in odšla bova na potep. V parku cveto tulipani. Njihove gomolje so vrtnarji prinesli od daleč. Vsak izmed teh tulipanov ve lepo povest o daljni deželi.“ Nina je hotela vstati in oditi na potep s psičkom, a se je spomnila, da so hišna vrata zaklenjena. A če bi hotela skozi okno, bi morala odstraniti balon na njem, in kaj bi bilo potem s pravljico?

Psiček je odšel na potep po mestu sam. Iz balona na oknu so se v zlati kočiji pripeljale vile in palčki. Kočija je obstala pri Ninini postelji, ob njenem vznožju. Palčki in vile so se prišli za roke in zaplesali ringaraja. Plesali so po vsej sobi, tudi po mizi in na omari. V mesečini, ki je lila skozi okno, so se prelivale barve njihovih oblek in nakita v vilinskih laseh. Obleke vil so bile nežno modre, nežno rožnate in bele, a palčki so bili modri, rdeči in rumeni, njihove kape pa so imele cofke.

Ko so plesali ringaraja, so palčki in vile peli in z njimi je pela Nina. Besed pesmi sicer ni bilo mogoče razločiti, a to je bila lepa pesem s tako čudovito melodijo in zvoki, da je deklica zazibala v trdno spanje. Balon, ki ga je luna obesila Nini na okno, se je razpočil. Ko se je Nina zjutraj zbudila, je bilo okno prazno.

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA —

ke imajo proti njemu in tudi ne, kdo ga črni. Morda mu celo ne zaupajo. Leta 1941 je bil kot simpatizer in sodelavec OF tri tedne zaprt v Begunjah, zaradi pomankanja dokazov pa so ga izpustili. Kdo ve, kaj napletajo o njem tisti, ki ga ne marajo. Hotel je uspeli za vsako ceno. K uspehu je prištevati tudi Ano, po kateri mnogi svezajo roke, ona pa si je izbrala njega. Zadovoljen je bil vsaj z videzom, čeprav še ni dosli napredoval. Toda v tem položaju mu lahko škodi, če se izkaže, da je poslana. To spoznanje je povzročilo močno neugodje, ki se ga ni mogel otresti.

Skozi gozd je prišel na kopno reber. Pred njim se je odprl razgled na zasneženo hribovje onkraj Save. Tja bo šel bataljon ponoči. Vzpel se je na greben, odložil torbico na kopnjava in sedel. Z daljnogledom je pregledoval velike zaplate gozdov, ki so se med polji vlekle prav do gora. Prehod prek reke je bil vedno nevaren in tvegan. Zato jo mora preizkusiti čimprej. V takšnih dvomih ne more uspešno voditi čete. Če ne bo mogel razjasniti stvari in deklo dobiti — mu je bil še najbližji komisarjev predlog, da bi ta ženska odšla. To bosta lahko igraje poskrbela. Če pa se je spomnil nanjo, mu je ta misel postala nesprejemljiva. Težko bi jo izgubil. Preveč se je navezal nanjo. Zdaj mu je bilo vseč že samo to, da jo ima pri sebi in da ga ona občuduje. Tako je raste ob njej v svoji samozavesti. Zadnji čas mu je ob vsaki priložnosti, kadar sta bila sama, mnogo pripovedovala o sebi in svojih. Če pa je kaj narobe z njo, se z njim igra in ga je izbrala za svoj ščit. Tudi to je zaslužilo, da je za igrivim in sanjavo otožnim videzom ženska, ki se kaj malo sklada z njegovo iluzijo. Ta občutek pa je bil podoben, kot če imaš ponoči sovražnika za hrbtom, veš zanj, ne veš pa, kje se skriva in kdaj bo napadel.

Zadovoljen s svojimi sklepi se je vrnil v enoto. Takoj je sklical vse poveljujoče v izbo in jih obvestil, da bo pohod in da naj pripravijo četo. Odredil je čiščenje in pregled orož-

ja, potem pa sta se s Pajkom še domenila za politično uro o ciljih in vlogi ljudske oblasti. Seveda jim ni povedal, kam bodo šli, konspiracija je bila po nekaj nemških uspehih v enotah bolešna. Ko so bili borci zaposleni s pripravami, je poklical Ano. Šel je z njo na sonce pod bližnji kozolec. Ugovarjala mu je, zakaj se izpostavlja zavistnim očem in zlobnim jezikom. On pa jo je zavrnil:

„Kaj koga briga, s kom se komandir razgovarja.“
Sam pri sebi je sklenil, da bo do nje odločen in nepopustljiv. Začutila je spremembo v njegovem obnašanju in ga začudeno pogledala.

„Meni je prav, če je tebi, tovariš Orlov. To sem rekla zato, ker mi je Nande povedal, da je partija obravnavala neke stvari v zvezi z menoj in teboj.“

„Ne maram za njegove čenčel. Za kotel naj se zanima in za kuhalnice in naj ne vlika svojega kuharskega nosu v stvari, ki jih ne razume in ga ne brigajo.“

„No, saj je član partije,“ mu je oporekla presenečena nad odločnostjo.

„Je. Toda kuhar. Pa pustiva to,“ se je izognil nadaljnjemu razpravljanju z njo, ker je vedel, da za svoje trditve nima trdnih dokazov. Zato je prešel iz obrambe v napad k stvarim, za katere je mislil, da bodo zanj trd oreh preizkušnje. Povedal ji je, da jo pozdravlja Blisk in da bo prišel v kratkem v četo. Nato je malo pomolčal, kot bi preizkušal njeno potrpežljivost, kaj še ve, in nekam brezbrizno povedal, da so v divizijskem štabu aretirali Hrasta, glavnega gestapovca, izdajalca in z njim še nekatere druge vrinjenice.

„Nemogoče,“ se je začudila Ana bolj pogledu Orlova kakor novici. Težko se je obvladala. Nasmehnila se je žalostno in dejala zamišljeno:

„Kakšne čudne stvari se dogajajo. Nerazumljive. Ne gredo mi v glavo. Sicer pa, ali se spomniš, da sem rekla, da mi ta človek ni bil všeč. Takrat ne bi mogla razložiti zakaj, zdaj pa vem. Nekaj nezanesljivega je bilo v njegovem pretirano samozavestnem nastopu. Ali nisi tudi ti opazil nekaj podobnega?“

Orlov se je zadovoljil z njenim mirom in naravnim reagiranjem na novico. Ko sta končala razgovor, je bil Orlov pomirjen, vsaj toliko, da je lahko razmišljal o nalogah pohoda čez reko. Da je sumil prehitro, je priložil nov dokaz. Če bi bila agentka, ne bi opustila nobene prilike, da bi se iz čete prerinila v štab. Končno jim pa v četi dosti škoditi ne more, poleg tega pa bi bila z njim prijaznejša.

Ko sta se razšla, je Ana začutila čudno slabost v vseh udih. Zmanjkalo ji je tal pod nogami. Kaj, če jo bo Hrast izdal? Vživel se je v partizansko življenje. V četi so jo imeli radi, navezala se je nanje, pomagala jim je, kjer je mogla in skušala je pozabiti na svojo posebno nalogo. Zadeva se je zavlekla in s Hrastom tudi podrla, zato si je želela samo to, da bi jo Nemci izgubili in jo pustili pri miru.

Za večerjo je bila močna mesna juha z žličniki. Posilila se je, da je nekaj pojedla, ker je imela občutek, da jo kar naprej opazujejo. Porodil se ji je zoprni občutek, da se bo nekaj z njo zgodilo. Bala se je, da jo bodo aretirali, še preden bodo odrinili. Pomirila se je šele, ko so krenili. Vso dolgo pot od Mohorja proti reki in progi se je pagrezala vase in se iskala. Če jo je Hrast izdal, čemu je niso takoj zgrabili? Morda vedo in čakajo. Obnašanje Orlova se ji je zdelo vse bolj sumljivo. Nekajkrat jo je poiskal v koloni in spregovoril z njo nekaj stavek v zvezi s saniteto. Spomnila se je Wolfvih trikov, kako se čaka in opazuje osumljenega agente.

(Dalje v prihodnji številki)

PREŠERNOVA HIŠA V VRBI

Skromna vas Vrba leži na robu plitve terase sredi široke ravnine. Po stavbni strukturi gre za precej enotno naselje, kjer med posameznimi domačijami ni bilo velikih razlik. Dominantni poudarek je vitki zvonik cerkve sv. Marka, ki mimoidoče opozarja, da se v njegovi bližini skriva v gostem zelenju človeška naselbina. V kolikor lahko sklepamo, da se obris vasi v stoletjih ni kdove kako spremenil, pa vemo, da izvira dominantna šele iz leta 1627, iz časa, ko so skromno romansko, kasneje gotizirano podružnico opremili z zvonikom, pač v duhu oblikovnih zahtev in vaše reprezentativnosti, ki se obrača navzven. Tako imamo danes v vasi tri značilne poudarke: zvonik, Prešernovo hišo in vaško lipo s srenjskimi kamni. Dominantni pomen cerkve poudarja lega na majhni vzpetini zunaj vasi — pomen vaškega središča s srenjskimi kamni pa potek slemen, ki ta „trg“ obkrožajo — saj je na prvi pogled jasno, da so kmetje smatrali vaško lipo za očiče in center, kamor je vas kot organizacijska celota in enota usmerjena. Na tem mestu so modri gospodarji opravljali in reševali naloge v zvezi z vaško samoupravo.

Prav gotovo je bil Prešernov rod, ki velja za eno najstarejših kmečkih rodov in na Gorenjskem, najtesneje povezan z usodo te vasice. Po drugi strani pa lahko sklepamo, da zgodovina te rodovine vključuje kot klasičen primer vse bistvene strukture, ki določajo poseben način kmečkega življenja na Gorenjskem v času od začetka 16. do konca 19. stoletja. Če odštejemo dolgo vrsto mož, ki so opravljali najrazličnejše službe — od dušnopastirskih do vojaških poveljnikov — in so se pisali Prešeren, nam že sama zgradba priča, da tu pomanjkanja najbrž niso poznali; prav zato je marsikateri domači sin (tako kot kasneje France) pustil plug in odšel v šole.

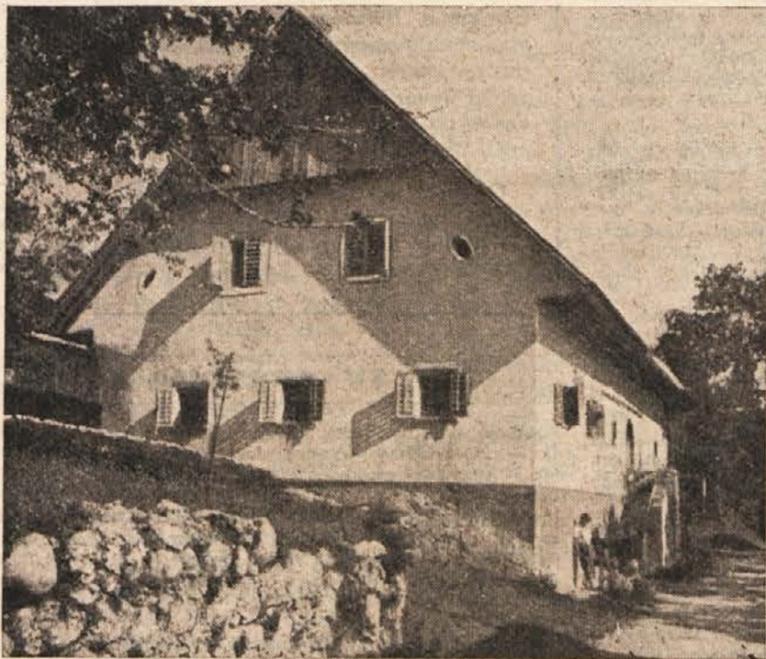
Najstarejše pričevanje o Ribičevem domu (tako se je pri Prešernu reklo po domače) je značilen polkrožno zaključen kamnit vhod s posnetimi robovi v kleti. Ta detalj priča, da je vhod nastal hkrati z večjim delom kletnega zidovja v 16. stoletju. To izhodišče pa nam služi še za nadaljnje sklepe: če je bil kletni vhod (ki ga površni opazovalci sploh ne vidi) obdelan tako ambiciozno, potem je moral biti prav tak, če ne ambicioznejši, tudi glavni vhod. Tu se opiramo predvsem na analogije iz drugih delov Gorenjske (Španova hiša v Mojstrani, Vahov dom na Dovjem, vrsta hiš v Selški in Poljanski dolini, na Jezerskem itd.) in seveda na izrazito reprezentativen značaj kmečke arhitekture, ki ga ima ta že v 16. stoletju. Če pa še ugotovimo, da so pri skromnejših kmečkih hišah opremljali s kamnoseškimi detajli le zunanjsčine, potem vemo, da je spadala Prešernova hiša že med nekoliko bogatejše domove. Premožnost pa prav gotovo ne gre le na rovaš kmetovanja — najbrže je del denarja pritekla v hišo tudi s kako drugo dejavnostjo, verjetno s kmečko trgovino in obrtjo, saj moramo upoštevati, da je v 16. in 17. stoletju kmečka trgovina ogrožala celo mesta. Vrba pa leži prav ob glavni prometni žili, ki je povezovala Kranjsko s morjem in severnimi deželami! Iz tega pa spet sledi, da kmečke hiše v 16. stoletju na Gorenjskem niso zasilna lesena bivališča, marveč razmeroma bogata arhitektura, ki se v izjemnih primerih (prim.: Španova hiša v Lescah) kosa s celo z meščansko in fevdalno.

V tem času je bil bivalni del slojja („hiša“) verjetno lesen, veža in gospodarski prostori pa zidani, pač tako kot večina gruntarskih hiš tudi v kasnejših stoletjih. Morda pa je bila hiša zidana že v celoti, ki tej misli bi nas navajal predvsem portal. Floris je bil razmeroma napreden, verjetno je bil posebej situirano, banjasto obo-

kano črno kuhinjo, ob „hiši“ pa je bila morda tudi še kamra. Razen kuhinje so imeli vsi prostori ravne lesene stropce. O tem priča strop v kleti, ki ni bil nikoli obokan. Kmečka gradbena logika je pač tako dosledna, da ni primera, ko bi našli nad prostorom z ravnim stropom obokan prostor! Zunanje stopnišče (ki je danes zidano) je bilo leseno. Glede slikanega okrasja ne vemo ničesar — morda bi sondiranje sten pokazalo, da je bila tudi Prešernova hiša okrašena s preprostejšimi „šivanimi robovi“.

V taki obliki je poslopje preživelo stoletje, morda tudi več. Ko je leta 1853 Vrba v celoti pogorela, je bila močno prizadeta tudi Ribičeva hiša. Tedaj so morali zamenjati stropce — namesto lesenega rezljanega stropa v „hiši“ so sedaj namestili preprost ometan strop. Iz tega časa izvira tudi obokanje v veži, ki so ga poudarili z motivom segmentnih oprog in češkimi kapami. Tudi večina kamnoseškega okrasja izvira iz tega časa — kamniti okenski okvirji v shemi, kakršno je na podeželju uveljavila Peraška kamnoseška delavnica, ter oba „portala“ — čelni in dvoriščni. Nekaj kamnoseških okvirjev pa so vstavili ob priliki prezentacije leta

Določena likovna načela in podrobnosti (recimo portal s posnetimi robovi v kleti) so prilagojena kmečkemu načinu življenja in izrazito praktičnemu pojmovanju stavbarstva. Oblikovne podrobnosti so vedno v sozvočju s funkcijo, prav zaradi izrazite funkcionalnosti zasnov in dekorja pa kmečkemu stavbarju vedno znova uspejajo tudi najbolj drzne sinteze. Prostorska zasnova, ki je ostala v bistvenih potezah nespremenjena od 16. do 19. stoletja, je dobila po letu 1853 povsem nove poudarke in značaj. Vzemimo le vežo! Prehodni prostor je bil prvotno krit z lesenim stropom — usmeritev krovnih desk je poudarjala vzdolžno usmeritev, šlo je za nekakšen „zametek“ dinamičnega longitudinalno usmerjenega prostora. Za prehodno vežo je to brez dvoma izredno funkcionalna likovna rešitev. S spremembo okusa v času „kmečkega klasicizma“ pa tako „dinamične“ komponente naročniku niso več ustrezale. Izrazito prehodni prostor so s sistemom segmentnih oprog in s češkimi kapami spremenili v bolj monumentalno, statično prostornino. Značaj drugih prostorov („hiše“ in kamre) je ostal nespremenjen — vendar je tudi tu svetel ometan strop precej prispeval k drugačnemu prostorske-

1939. Iz tega obdobja izvira tudi kamnito zunanje stopnišče, ki dominira nad vaško potjo.

Potemtakem je Prešernova hiša v bistvu spomenik stavbarstva iz srede 19. stoletja — to je iz cvetočega obdobja kmečkega klasicizma. Hkrati pa je tudi spomenik specifične kmečke arhitekture, ki navadno gradi stavbne sinteze. Opazili smo že, da stavba vključuje gotske elemente, prav tako bi nam sondiranje pokazalo tudi ostanke baročnega obdobja (verjetno sledove oken v „hiši“ med stoječimi okni), ki je dalo hiši njen današnji obseg — to je lupino. O bogastvu baročne faze nam posredno pričajo tudi podatki, da je bil oče Franceta Prešerna napreden kmetovalec, ki se je mimogrede (tako kot še precej gorenjskih kmetov) pečal tudi s prevozništvom. Relativna premožnost (Prešernova sestra Lenka je ponosno izjavila, da pri Ribičevih „kruha ni manjkalo nikoli!“) pa je brez dvoma dokaz, da niso stanovali v neugledni, iz 16. stoletja izvirajoči hiši, marveč, da so jo v tem času (okrog 1800) ali pa še prej prezidali v baročnem duhu, tako kot veliko večino kmečkih hiš na tem ozemlju pa tudi drugod na Slovenskem.

Oblikovne kvalitete Prešernove hiše niso vrhunske, gre za skromen odmev časovnih stilov in vsakokratnih likovnih hotenj, ki so vezane na čas in prostor. Vendar pa to ni slepo posnemanje oblik iz visoke umetnosti.

Ivan Sedej

MESEC slovenske knjige

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 2.-

- Tone Seliškar: **VELIKA GALA PREDSTAVA**, 128 str. ilustr. br.
- Ela Presinger: **GOSPODINJSKI NASVETI**, 112 str. ilustr. br.
- Julia Symons: **KOLESJE PRAVICE**, 128 str. br.
- Longos: **DAFNIS IN HLOA**, 132 str. br.
- **POŽGANA RADOVNA** in druge zgodbe (Slov. večernice), 144 str. br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 4.-

- Fran Erjavec: **POD GRAJSKIM JARMOM**, 104 str. ilustr. br.
- Kristina Hafner: **BOTRA Z GRIČA**, 72 str. ilustr. br.
- France Bevk: **LUKEC IN NJEGOV ŠKOREC**, 96 str. br.
- Branko Čopič: **MUHASTE PRIPOVEDKE**, 88 str. ilustr. br.
- Pavel Kunauer: **ZAKLADI SVETA**, 72 str. ilustr. br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 6.-

- France Bevk: **LUKEC IŠČE OČETA**, 96 str. br.
- Emil Frelj: **STARI MATIJA**, 80 str. ilustr. kart.
- Soški Črnošolec: **MLADI GOZDAR**, roman, 112 str. ppl.
- Alojzij Remec: **IZ MOJE DOMOVINE**, 194 str. br.
- Dušan Mevlja: **ZBADLIVKE**, 72 str. br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 8.-

- Davorin Ravljen: **ČRNA VOJNA**, 120 str. pl.
- John Steinbeck: **NEGOTOVA BITKA**, 248 str. br.
- Vanda Wasilewska: **ZASUŽNJENA ZEMLJA**, 192 str. br.
- Janko Kač: **MED PADARJI IN ZDRAVNIKI**, 120 str. pl.
- Arthur Conan Doyle: **IZGUBLJENI SVET**, 236 str. pl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 10.-

- Josip Ribičič: **BARKA ZAPLAVALA**, 120 str. ilustr. pl.
- Eduardo Santa: **UMIRANJE NA ZEMLJI**, 120 str. ppl.
- Lojz Kraigher: **NOVELE**, 212 str. br.
- **OSMI KROG PEKLA**, fantastične novele, 160 str. br.
- Jack London: **VRAG NA FUATINU**, 176 str. ilustr. ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 12.-

- Nikolaj Ostrovski: **KAKO SE JE KALIL JEKLO**, 432 str. br.
- Hildur Dixelius: **SARA AELIA**, 396 str. ppl.
- Alan Sillitoe: **V SOBOTO ZVEČER IN V NEDELJO ZJUTRAJ**, 212 str.
- **HRVATSKI POVOJNI NOVELISTI**, zbirka novel, 256 str. ppl.
- Konstantin Pauslovski: **ČRNO MORJE**, 176 str. ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 15.-

- Dr. ing. Anton Kuhelj: **LETO 2000**, 112 str. ilustr. br.
- France Bevk: **ČAROVNICA ČIRIMBARA**, pravljice, 112 str. ilustr. kart.
- Vercors: **OČI IN SVETLOBA**, novele, 276 str. pl.
- N. Rakovskaja: **DEČEK IZ LENINGRADA**, 208 str. ilustr. br.
- Ivo Andrič: **PRIPOVEDKA O VEZIRJEVEM SLONU**, 304 str. ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 18.-

- Ignazio Silone: **SEME POD SONCEM**, dve knjigi 460 str. br.
- Alberi Camus: **TUJEC — KUGA**, 352 str. br.
- James Joyce: **UMETNIKOV MLADOSTNI PORTRET**, 288 str. br.
- Ivo Sorli: **IZBRANI SPISI** (2. knjiga), 240 str. pl.
- Pavel Kunauer: **NEIZPROSNI SEVER**, 144 str. ilustr. br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 20.-

- Lojze Zupanc: **SONCE JE UMRLO**, 128 str. ppl.
- Ivan S. Turgenev: **OČETJE IN SINOVI**, 248 str. slik. priloge, ppl.
- Ladislav Mnačko: **SMRT SE IMENUJE ENGELCHEN**, 256 str. br.
- Vlado Habjan: **POMLAD VNUKOV**, 180 str. br.
- Peter Jilemnický: **NEORANO POLJE**, 400 str. br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 25.-

- Dobrica Čoščić: **DALEČ JE SONCE**, 280 str. br.
- France Bevk: **SLEPA ULICA**, 204 str. pl.
- Veljko Kovačević: **V OKOPIH ŠPANIJE**, 232 str. ppl.
- Alojz Kraigher: **MLADA LJUBEZEN**, 264 str. ppl.
- Dane Debič: **BALADA O MODRI SVETLOBI**, 132 str. ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 30.-

- Josip Jurčič: **ZBRANI SPISI** (4. knjiga), 456 str. polusnje
- Blasco Ibanez: **KRVAVE ARENE**, 360 str. pl.
- Charles Dickens: **POVEST O DVEH MESTIH**, 392 str. ppl.
- S. Koslav: **DOGAJALO SE JE ZA KULISAMI**, 286 str. br.
- Felix Timmermans: **FLAMSKA ZEMLJA**, 324 str. pl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 40.-

- France Bevk: **POT V SVOBODO**, 372 str. ilustr. pl.
- Branko Čopič: **OGNJENO LETO**, dve knjigi 676 str. pl.
- Wilfried Schilling: **STRAHOVALCI**, 324 str. pl.
- W. M. Thackeray: **SEMENJ NIČEVOSTI**, dve knjigi 734 str. ppl.
- Homer: **ODISEJA**, 384 str. pl.

Izbor obsega v glavnem antikvarične knjige, ki so na zalogi samo v enem izvodu. Zato svetujemo, da si jih oskrbite takoj, predno bodo razprodane. Posamezne knjige lahko naročite tudi po pošti.

KNJIGARNA „NAŠA KNJIGA“ CELOVEC WULFENGASSE

Športni vestnik

SVETOVNO PRVENSTVO V SANKANJU

V Olanju na Južnem Tirolskem se je minulo nedeljo končalo XIV. svetovno prvenstvo v sankanju na umetnih progah. Svetovno prvenstvo se je za Avstrijce končalo še kar razveseljivo, saj so osvojili dve kolajni. Avstrijska svetovna prvaka v dvosejdih Manfred Schmid in Ewald Walch sta dosegla v tej disciplini izvrstno drugo mesto in dodala srebrni kolajni, osvojeni na letošnjem evropskem prvenstvu v Imstu, še srebrno kolajno svetovnega prvenstva. Drugo kolajno za Avstrijo je dosegel nekdanji olimpijski zmagovalec, svetovni in večkratni avstrijski prvak Josef Feistmantel, ki je v vožnji z enosedom zasedel tretje mesto in osvojil bronasto kolajno. Zanimivo je, kako si je Feistmantel utiral pot do tretjega mesta — najprej je bil na 10. mestu, po drugem teku na 4. mesto in po tretji vožnji je zasedel 5. mesto; ko je že vse kazalo na dvojno zmago Italijanov, pa se je drugo-uvrščeni Italijan Lechner moral ukloniti Nemcu Nagenrauftu in Avstriju Feistmantlu.

V tekmovalju z dvosedmi sta zasedla prvo mesto južna Tirolca Hildegartner in Plaikner, ki sta s to zmago ponovila uspeh na evropskem prvenstvu v sankanju v Imstu. Za premoč Italijanov je poskrbel še Karl Berger, ki je zasedel v enosednem tekmovalju prvo mesto. Da pa ni prišlo do popolne zmage Italijanov, je poskrbela Nemka Demleitner, ki je vodilno južnotirolsko Lechner prekosila v zadnjem teku. Veliki poraženec svetovnega prvenstva v Olanju je bila Nemčija, čeprav je osvojila po eno zlato in srebrno kolajno. Avstrijci so lahko z dosežki v Italiji zadovoljni, čeprav niso dosegli nobene zlate kolajne. Če si ogledamo uvrstitve, lahko rečemo, da šteje Avstrija med vesile v sankanju.

SMUČARSKA RAZOČARANJA

Tudi smučarska tekmovalja konec tedna niso prinesla avstrijski moški reprezentanci pričakovanih zmag. Po debaklu, ki so ga doživeli smučarji, se je dvignil vihar nezadovoljstva in nasprotstev v ekipi sami. Največjo „paniko“ med avstrijskimi reprezentanti je ustvaril dvakratni zmagovalec svetovnega pokala Karl Schranz, ko je odpovedal v obeh smukih v Megevu. Boj proti vodji avstrijske reprezentance prof. Hoppichlerju se bo nadaljeval najbrž tako dolgo, da bo profesor kot trener odstopil. Po mnenju nekaterih reprezentantov (Schranz) je namreč Hoppichler edini „grešnik“; pravijo, da je slabim uvrstitvam kriva njegova premeška metoda. Drugi so spet drugačnega mnenja. Eno pa je vsekakor res: avstrijski smučarji so izvrstni zmagovalci, ne znajo pa prenesti poraza.

Da avstrijskega smučarskega športa le ni kar tako odpisati, pa so pokazala dekleta v St. Gervaisu, kjer so zasedla tri prva mesta. V smuku je zmagala Wiltrud Drexel pred Annemarie Pröll, v slalomu pa je zasedla prvo mesto Annemarie Pröll, ki je poleg tega zasedla prvo mesto še v kombinaciji. Z uspehom v St. Gervaisu sta si Pröll in Drexel ustvarili izvrsten položaj v boju za svetovni pokal. Pröll zaseda s 123 točkami drugo mesto pred Drexel(90); na prvem mestu v uvrstitvi za svetovni pokal je Francozinja Jacot s 132 točkami.

Na 70-metrski skakalnici v Žireh je bilo 31. januarja letošnje slovensko prvenstvo v smučarskih skokih. Za najvišji slovenski naslov se je potegovalo 40 skakalcev. Najboljša mesta slovenskega prvenstva so si razdelili po vrsti Smolej, Stefančič, Pudgar in Dolhar. Na štartu niso bili Zajc, Mesec in Loštrek, ki so nastopali v Švici na tamkajšnji turneji štirih skakalnic.

MOTOŠPORT

S podelitvijo nagrad se je pred knježim dvorom v Monte Carlu končala 30. januarja 40. mednarodna avtomobilistična rally Monte Carlo. Zmagovalec slovitte rally je postal Šved Andersen (alpine renault) pred Francozom Therierom (alpine renault), Francozom Andruetom (renault alpine) in Švedom Waldegaardom (Volksporsche 914/6). Od 248 prijavljenih je le 22 avtomobilov končalo najtežjo rally, odkar sploh obstoja to tekmovalje. Po petih letih je bila to prva zmaga francoske firme, zmago pa podčrtujejo še uvrstitve na mesta 2, 3, 8 in 9. Avstrijske posadke, ki so štartale v Varšavi, so izpadle v snežnem meteuju v francoskih Alpah.

Izdajatelj, založnik in lastnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem; glavni urednik: Rado Janežič; odgovorni urednik: Andrej Kokot; uredništvo in uprava: 9021 Klagenfurt — Celovec, Gasometergasse 10, tel. 85-6-24. — Tiska: Založniška in tiskarska družba z o. J. Drava, Celovec — Borovlje.

RADIO PROGRAM

RADIO CELOVEC

Poročila: 5.00 — 6.30 — 8.00 — 10.00 — 13.00 17.00 — 19.00 — 20.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Dnevne oddaje: (razen ob sobotah, nedeljah in praznikih): 5.05 Ljudske viže — 5.30 Kmetijska oddaja — 5.33 Ljudske viže — 5.40 Jutranja opažanja — 5.43 Pisane jutranje melodije — 6.00 Jutranja gimnastika — 6.35 Glasba in dobri nasveti — 6.45 Deželni razgled — 7.00 Glasbeni mozaik — 7.45 Lokalna poročila — 8.05 Godba na pihala — 8.15 Oddaja za ženo — 9.00 Za prijatelje stare glasbe — 10.05 Operetni koncert — 11.25 Oddaja za podeželje — 11.45 Za avtomobiliste — 13.05 Deželni razgledi — 13.30 Glasba po kosilu — 13.45 Slovenska oddaja — 15.30 še vedno priljubljeno — 16.15 ženska oddaja — 18.10 Odmev časa — 18.40 šport — 18.45 Note in beležke — 18.55 Lahko noč otrokom — 19.03 Pregled sporeda — 19.05 Zabeležite si — 19.35 Melodija in ritem — 20.05 Deželna poročila — 22.10 šport iz vsega sveta.

Sobota, 6. 2.: 5.05 Ljudske viže — 7.55 Naš hišni vrt — 9.55 Mednarodne smučarske tekme — 10.45 Slavni operni liki — 11.00 Naša lepa domovina — 13.50 Za zbiralce znamk — 14.20 Godba na pihala — 15.30 Voščila — 17.10 Pisano sobotno popoldne — 18.00 Koroško visokošolsko pospeševanje — 18.15 Deželni razgledi — 18.40 Umetnostna in kulturna kritika — 20.10 Pesem in glasba na Gradščanskem — 21.30 Iz zgodovine filmske umetnosti — 22.25 Plesna glasba po naročilu.

Nedelja, 7. 2.: Igra na orgle — 7.00 Vesel začetek — 8.05 Kmetijska oddaja — 8.15 Kaj je novega — 9.00 Prominentni igrajo svoje najljubše melodije — 10.25 Mednarodne smučarske tekme — 11.10 Dopoldanski koncert — 12.05 Za avtomobiliste — 13.10 Ogledalo Mestnega gledališča — 13.45 Iz domovine — 14.30 Kaj pravite vi, gospod Farkas? — 17.05 Plesna glasba — 18.00 Sosedje na jugu — 19.00 Nedeljski šport — 19.30 Govori deželni glavni Sima — 20.10 Austria-rally — 21.15 Zveneca Avstrija.

Ponedeljek, 8. 2.: 5.05 Pihalna godba — 9.00 Aktualno gospodarsko dogajanje — 10.00 Pravica, zakon, zgodovina — 10.45 živimo nevarno? — 11.00 Ljudska glasba — 14.30 Knjižni kotiček — 14.45 Kulturni problemi Koroške — 15.00 Iz štajerskega glasbenega življenja — 16.15 Razgovor z otrokom — 16.30 Otroška oddaja — 17.10 Če bo to šlo dobro — 18.00 Oddaja kmetijske zbornice — 18.45 Note in beležke — 20.10 Avstrijske radijske igre po letu 1945 — 21.30 Robert Stolz dirigira.

Torek, 9. 2.: 5.05 Ljudske viže — 9.00 ženski liki svetovne literature — 9.30 Vesele note — 10.00 Legende evropskih narodov — 10.20 Slavni operni liki — 10.45 Sodobno agrarno gospodarstvo — 11.00 Ljudska glasba — 14.45 Koroški visokošolski tedni — 15.00 Ljudska glasba iz štajerske — 16.15 Razgovor z otrokom — 16.30 Otroška oddaja — 16.45 Otroška telovadba — 17.10 Avstriji o Avstriji — 18.00 Oddaja sindikalne zveze — 19.15 Obisk pri koroških pihalnih godbah — 20.10 Zborovsko-orkestrski koncert — 21.30 Veliki in majhni rekordi.

Sreda, 10. 2.: 5.05 Pihalni zvoki — 9.00 Sadobni kulturni svetovi — 9.30 Vesele note — 10.00 Gledališče in koncert — 11.00 Ljudska glasba — 14.30 Koroška domovinska kronika — 14.45 Koroška pesem — 15.00 Ura pesmi — 16.15 Razgovor z materami — 16.30 Operni koncert — 17.10 V dunajski kavarni — 18.00 Oddaja industrije — 19.15 Jezik domovine — 20.10 Iz domovine.

Četrtek, 11. 2.: 5.05 Ljudske viže — 9.00 šolska oddaja — 9.30 Vesele note — 10.00 Podoba človeka v ogledalu književnosti — 10.45 Kaj naj napravim? — 11.00 Ljudska glasba — 14.45 Zabeleženo na koroških cestah — 15.00 Iz knjige gostov — 16.15 Razgovor s strokovnjaki — 16.30 Leto otroškega vrta — 17.10 Oddaja za vojake — 17.50 Pravica dedovanja — 18.00 Oddaja obrtnega gospodarstva — 19.15 Kulturna prizma — 20.10 Zabavna oddaja — 21.15 Iz domačega glasbenega ustvarjanja.

Petek, 12. 2.: 5.05 Godba na pihala — 9.00 Pesmi narodov tekom časa — 9.30 Klavirsko delo Roberta Schumana — 10.10 Zgodovinske slike iz Avstrije — 10.45 Gardni bataljon — 11.00 Ljudska glasba — 14.30 Aktualna reportaža — 14.45 Literatura iz štajerske — 15.00 Zborovski koncert — 16.15 Žena v kmetijstvu — 16.45 Otroški zbori — 17.10 Glasba za konec tedna — 18.00 Oddaja delavske zbornice — 19.15 Iz dobrih starih časov — 20.10 Iz koroškega glasbenega življenja — 21.05 Pripovedujemo in prepevamo o deželi Drave — 22.20 Pogled k sosedu.

Slovenske oddaje

Sobota, 6. 2.: 9.00 Za jugoslovanske delavce v Avstriji — Od pesmi do pesmi, od srca do srca — 14.00 Zeljeni gozd je lovčev raj.

Nedelja, 7. 2.: 7.00 Duhovni nagovor — S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo.

Ponedeljek, 8. 2.: 13.45 Informacije — Ob 100-letnici rojstva pisatelja Franca S. Finžgarja.

Torek, 9. 2.: 13.45 Informacije — športni mozaik — Koroška povest.

Sreda, 10. 2.: 13.45 Informacije — Žena, družina, dom.

Četrtek, 11. 2.: 13.45 Informacije — Koroška sinoda — „Lurška pastirica“.

Petek, 12. 2.: 13.45 Informacije — Našim mladim poslušalcem — Popevke za vse.

RADIO LJUBLJANA

Poročila: 4.30 — 5.00 — 7.00 — 8.00 — 9.00 — 11.00 — 12.00 — 13.00 — 14.00 — 17.00 — 18.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Dnevne oddaje (razen ob nedeljah in praznikih): 4.30 Dobro jutro — 5.30 Danes za vas — 5.45 Informativna oddaja — 6.00 Jutranja kronika — 6.30 Informativna oddaja — 7.25 Pregled sporeda — 7.45 Informativna oddaja — 10.00 Danes popoldne — 10.15 Pri vas doma — 11.00 Turistični napotki za tuje goste — 12.00 Na današnji dan — 12.30 Kmetijski nasveti — 13.15 Obvestila in zabavna glasba — 13.30 Priporočajo vam — 15.00 Dogodki in odmevi — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 19.00 Lahko noč otroci — 19.10 Obvestila — 19.30 Radijski dnevnik — 23.05 Literarni nokturna.

Sobota, 6. 2.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pionirski tednik — 9.35 Vedri zvoki — 12.10 Orkester RTV Ljubljana — 12.40 Poje Ladko Korošec — 14.10 Glasbena pravljica — 14.30 Od vasi do vasi — 15.40 Pesmi in plesi jugoslo-

vanskih narodov — 16.40 Dobimo se ob isti uri — 17.10 Gremo v kino — 17.50 V ritmu bossa nove — 18.15 Arthur Rubinstein igra Griega — 18.45 S knjižnega trga — 19.15 Ansambel Borisa Franka — 20.00 Spoznavajmo svet in domovino — 21.15 Parada zabavne glasbe — 22.20 Oddaja za naše izseljence — 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden.

Nedelja, 7. 2.: 6.00 Dobro jutro — 6.50 Danes za vas — 7.30 Za kmetijske proizvajalce — 8.05 Radijska igra za otroke — 8.40 Orkestralne skladbe za mladino — 9.05 Srečanje v studiu 14 — 10.05 še pomnite, tovariši — 10.25 Pesmi borbe in dela — 10.45 Voščila — 11.50 Pogovor s poslušalci — 13.30 Nedeljska reportaža — 13.50 Z domačimi ansambli — 14.05 Vedri zvoki — 14.30 Humoreska tedna — 14.50 Godala v ritmu — 15.05 Nedeljsko športno popoldne — 17.05 Iz opernega sveta — 17.30 Radijska igra — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Zabavna glasbena oddaja — 22.20 Zaplešite z nami — 23.15 Jazz.

Ponedeljek, 8. 2.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb — 9.20 Cicibanov svet — 9.40 Pojeta Irena Kohont in Krunoslav Slabinec — 12.10 Orkester RTV Ljubljana, solist Rok Klopčič — 12.40 Igrajo veliki pihalni orkestri — 14.10 Iz del mojstrov lahke glasbe — 14.35 Voščila — 15.40 Komorni zbor iz Celja — 16.40 Iz opernega sveta — 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne — 18.35 Mladinska oddaja — 19.15 Slovenski instrumentalni kvintet — 20.00 Cavalleria rusticana, opera — 21.15 Melodije iz filmov, revij in musicalov — 22.15 Za ljubitelje jazz — 23.05 France Prešeren: Soneti — 23.15 Ples z velikimi orkestri.

Torek, 9. 2.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Narodne pesmi iz Posavine — 12.10 Iz oper slovenskih skladateljev — 12.40 Melodije s filmskega platna — 14.10 Moj svet je glasba — 14.40 Mladinska oddaja — 15.40 Odskačna deska — 16.40 Rad imam glasbo — 17.10 Popoldanski simfonični koncert — 18.15 V terek nasvidenje — 18.45 Družba in čas — 19.15 Ansambel Henčka Burkata — 20.00 Prodajalna melodij — 20.30 Tajni predal, radijska igra — 21.05 Lahka glasba — 22.15 Iz sodobne glasbe v Združenih državah Amerike — 23.05 Franc S. Finžgar: Iz spominov — 23.15 S popevkami po svetu.

Gesucht in erstkl. Knabeninstitut (ca. 80 Pers.) selbständiger, ruhiger

ALLEINKOCH
oder
KÖCHIN

Genügend Hilfspersonal, sowie alle modernen Apparate vorhanden. Sehr gutes, ruhiges Arbeitsklima, gut bezahlte Dauerstelle, 4 Wochen bezahlte Ferien pro Jahr. Eintritt Mai 1971 oder nach Übereinkunft.

Offerten mit Lohnansprüchen bei freier Station sind erbeten an: Institut Schloß Kefikon CH 8546 Itlikon (Schweiz), Tel. 054 — 9 42 25.

TV AVSTRIJA 1

Sobota, 6. 2.: 10.45 Polet vesoljske ladje „Apollo 14“ — 13.40 Evropsko prvenstvo v umetnostnem drsanju — 14.50 ORF-koncert — 16.00 Za otroke — 16.35 Doktor — 17.25 Filopat und Patofil — 17.30 Kaj morem postati — 18.00 Tedenski obzornik — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Kultura aktualno — 18.50 Dober večer v soboto želi Heinz Conrads — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Rudi-Carrel-Show — 21.15 šport — 22.00 Čas v sliki.

Nedelja, 7. 2.: 16.00 Za otroke — 16.10 Vsi medvedi ne spijo pozimi — 16.35 Kontakt — 17.05 Ray Charles v Nemčiji — 17.35 Profili — 18.05 Otrokom za lahko noč — 18.10 Bonanza — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 šport — 20.10 Beseda za nedeljski večer — 20.15 Kraj zločina — 21.30 Čas v sliki — 21.45 Iz moje knjižnice — 22.10 Evropsko prvenstvo v umetnostnem drsanju.

Ponedeljek, 8. 2.: 18.00 Teletest — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Slike iz Avstrije — 18.50 Silents please — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Novinarji — 21.00 Poštni predal 7000 — 21.15 Prometna vzgoja — 22.15 Čas v sliki.

Torek, 9. 2.: 18.00 Angleščina — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Kultura aktualno — 18.50 Yancy Derringer — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Srečanje z življajo in človekom — 21.05 „Le Sacre du printemps“, balet — 21.40 Polet vesoljske ladje „Apollo 14“ — 23.00 Čas v sliki.

Sreda, 10. 2.: 10.00 Kaj morem postati — 10.30 Mostovi človeku — 11.00 Moja volja je zakon — 16.30 Za otroke: Pozabljena vila — 17.10 Aleksander in avto brez levega žaromet — 17.20 Mednarodni mladinski obzornik — 17.35 Lassie — 18.00 Francoščina — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Slike iz Avstrije — 18.50 Televizijska kuhinja — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Obzorja — 21.15 Filmske zgodbe iz Avstrije — 22.10 Iz medicinske šole: Srčni infarkt — 22.40 Čas v sliki.

Četrtek, 11. 2.: 10.00 Kaj morem postati — 10.30 Vremenski sateliti — 11.00 Melanacija — 11.30 Rimska zgodovina: Stoletje revolucij — 12.00 Mesto dela zgodovina — 18.00 Italijanščina — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 športni mozaik — 18.50 Pater Brown: Atentat — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Statnik — 21.35 Civilizacija — 22.25 Čas v sliki.

Petek, 12. 2.: 10.00 Grmičevje brez lista — 10.30 Franc I. in njegova doba — 11.00 Bel ami — 18.00 Naše zdravje — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Slike iz Avstrije — 18.41 Oddaja industrije — 18.50 Cesarčin sel: Sovražniki — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Modri komad, farsa — 21.00 Aktualni dogodki — 22.00 Čas v sliki — 22.15 Na polji ob koncu tedna — 22.20 Jazz.

Zaradi povečanja podjetja

iščemo:

- 1 šoferja s prakso za mednarodni promet s tovornjakom
- 1 šoferja s prakso za avtobus — po možnosti mehanik
- 1 mehanika za tovornjake s šoferskim izpitom
- 1 mehanika za servise in popraviljanje mopedov
- 1 pomožno silo za pisarno in knjigovodstvo
- 1 vajenca za frgovino

Ako znate SLOVENSKO in imate veselje za ta poklic, se oglasite pri

PODJETJU

Sienčnik

9141 EBERNDORF
DOBRLA VAS
Tel. 0 42 36 — 219

Sreda, 10. 2.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Opera matineja — 9.05 Nenavadni pogovori — 9.25 Iz glasbenih šol — 9.40 Slovenski pevci zabavne glasbe — 12.10 Benno Moiseiwitsch igra Chopina — 12.40 Zvoki iz glasbenih revij — 14.10 Koncertni valčki — 14.35 Voščila — 15.40 „Vožnja s sanmi“ — 16.40 Plesni orkester RTV — 17.10 Jezikovni pogovori — 17.25 Prešernova poezija v naši glasi — 18.15 Iz opere „Andre Chenier“ — 18.40 Naš razgovor — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana — 21.35 Iz slovenske lahke glasbe — 22.15 S festivalov jazz — 23.05 Panorama francoske lirike — 23.15 Popevke jugoslovanskih avtorjev.

Četrtek, 11. 2.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Priljubljeni jugoslovanski pevci zabavne glasbe — 12.10 Iz opere „Car Soltan“ — 12.40 V ritmu koračnic — 14.10 Pesem iz mladih gri: Jugoslovanski otroški in mladinski zbori — 14.45 Mehurčki — 15.40 Poljska narodna glasba — 16.40 Portreti skladateljev zabavne in lahke glasbe — 17.10 Koncert po željah poslušalcev — 18.45 Kulturna kronika — 19.15 Trio Silva Stingla — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in nepovov — 21.00 Ob 100-letnici rojstva Franca S. Finžgarja — 22.15 Nočni koncert z deli jugoslovanskih skladateljev — 23.15 Jazz — 23.40 S popevkami po Evropi.

Petek, 12. 2.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Opera matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Slovenske narodne v priredbi Vlada Goloba — 12.10 Instrumenti pripovedujejo — 12.40 Ansambel Fantje treh dolin — 14.10 Iz albuma skladb za mladino — 14.35 Voščila — 15.30 Napotki za turiste — 15.40 Iz baletov Arama Hačaturjana — 16.40 Rad imam glasbo — 17.10 Človek in zdravje — 17.20 Operni koncert — 18.15 Slovenski klavirski trio — 18.50 Ogledalo našega časa — 19.15 Trio Jožeta Burnika — 20.00 „Naj narodi pojo...“ — 20.30 Top-pops — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih — 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih — 23.15 Jazz pred polnočjo.

TV AVSTRIJA 2

Sobota, 6. 2.: 18.30 Panorama — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Prevzem oblasti Ludvika XIV., dokumentarni film — 21.50 Čas v sliki — 22.20 Moja volja je zakon.

Nedelja, 7. 2.: 18.30 Iz moje knjižnice — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Socialne znanosti — 20.00 Šah kraljevska igra — 20.15 Bel ami, pariški ženskar — 21.40 Teleprezice.

Ponedeljek, 8. 2.: 18.30 Kaj morem postati — 19.00 Nova šola — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Pogovor generacij — 21.15 Birokratova smrt, kubanski film — 22.40 Teleprezice.

Torek, 9. 2.: 18.30 Mesto dela zgodovina — 19.00 Od note do note — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 „Slon“, „Konjiček, konjiček“ — 21.05 Počasti, ki smo jih poznali in ljubili — 21.30 Teleprezice.

Sreda, 10. 2.: 18.30 Melanacija — 19.00 Zivljenje pod drobnogledom — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 številka šest: Zvonovi Big Ben — 21.15 Dvorakova simfonija „Iz novega sveta“ — 22.15 Teleprezice.

Četrtek, 11. 2.: 18.30 Franc I. in njegova doba — 19.00 Kontakt — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Dr. Jekyll in dr. Hyde, film iz leta 1932 — 21.35 Teleprezice.

Petek, 12. 2.: 18.30 Mostovi človeku — 19.00 Umetniške tehnike — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Na polji ob koncu tedna — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Mainz ostane Mainz — 23.15 Teleprezice.

GEFUNDENES GELDI

Kaufe jede Menge lebende

WEINBERGSCHNECKEN

(auch Steinpilze u. Pfifferlinge)

Mitte April-Mitte Juni
Zahle Höchstpreise!

Postkarte genügt — komme ins Haus.

Ausweise besorgt Firma

WALDKÖNIG J. DITZELMÜLLER

Lager: 2326 Lanzendorf, N. Ö. Telefon
0 22 35/386

Büro: 1060 Wien, Königsklostergasse 4
Tel. 57 54 53